

**Jaarverslag en
subsidieverantwoording.
Een impressie van de
activiteiten**

2017

INHOUD

0	Voorwoord	3
1	Inleiding en toelichting	5
2	Algemene terugblik op 2017: cliënten, ervaringsdeskundigen en hun verhalen. Impressie van activiteiten	9
	Verhalende herstelervaringen Nex2Next	10
	Voorbeelden van cliëntaantekeningen uit het cliëntenoverleg 2017	15
3	Nex2Next : de organisatie, de samenwerking, de projecten	22
4	Bevindingen en conclusies uit een afstudeerscriptie. Om lering uit te trekken	29

Deze subsidieverantwoording 2017 verwijst naar:

Zaaknummer 6732783

Dossiernummer 17.000470

Brieven en beschikkingen van de gemeente 's-Hertogenbosch d.d. 3 maart 2017, 15 mei 2017, 1 september 2017 en 3 mei 2018

0. Voorwoord:

Na een vrij lange tijd van voorbereiding (2016) ging **Nex2Next** eind 2016 werkelijk van start. In de voorbereidingsperiode werd door tal van partijen, nauwer of minder nauw betrokken bij de onderwerpen “herstel”, “ervaringsdeskundigheid”, “psychiatrie” en “verslaving” in de regio 's-Hertogenbosch, gesproken over de levensvatbaarheid van een *experimenteel leer-werkprogramma wijkgerichte inzet ervaringsdeskundigheid bij verslaving en psychiatrie*, een programma waarvan op voorhand vast stond dat het gekenmerkt zou zijn door vallen en opstaan.

Het programma werd levensvatbaar en “de moeite waard” gevonden, en ging van start. Met een gecompliceerde en meevoudige opdracht¹. Die opdracht zag niet alleen op de ondersteuning van cliënten² uit de doelgroep, maar ook op een ondersteuning van de reguliere professionele zorginstellingen bij een *“meer herstelgerichte benadering en inzet van ervaringsdeskundigheid”*. Voorwaar geen simpele opdracht!

Op verzoek van de reguliere zorginstellingen en de gemeenten liet **Nex2Next** in juni 2017 nog een aanvulling verschijnen op de documenten die de basis vormden voor **Nex2Next**: *“Speerpunten in de samenwerking van reguliere professionele zorginstellingen en Nex2Next”*. Daarin werden de gemaakte afspraken eens te meer vastgelegd.

Nex2Next in 2017: een nog prille baby. Een David te midden van vele Goliath-en.

De ervaren Goliath-en: de *gemeenten* met hun regels, procedures en verordeningen; de *ziektekostenverzekeraars* met hun beperkende regels en vastgeroeste principes; de reguliere *zorginstellingen* die afwisselend wilden samenwerken en soms de prille David **Nex2Next** als “concurrent” beschouwden. Als een luis in de pels.

Goliath-en waarmee vriendschap en samenwerking moest worden gesloten, wilde David zijn doelen bereiken. David, die ondermeer de opdracht kreeg om bij de Goliath-en meer aandacht voor “herstelbevorderende ondersteuning” te realiseren en te ondersteunen bij de uitvoering daarvan. Posities moesten worden gekozen, gevonden, bevochten, toegelicht, verdedigd. En dat alles soms met steun van partners, soms met wil, een andere keer met onwil of soms zelfs met tegenwerking. Alles inherent aan een programma van experiment, van vallen en opstaan.

En daaraan was eind van dit verslagjaar natuurlijk nog geen einde gekomen. Gelukkig niet!

Vol vertrouwen gaat **Nex2Next** 2018 en de verdere toekomst in. Dat vertrouwen wordt ingegeven door de in 2017 geboekte resultaten, in deze verantwoording weergegeven, en de ontwikkelingen

¹ Zie het subsidiebesluit van de gemeente 's-Hertogenbosch van 15 mei 2017

² In deze verantwoording worden de begrippen “cliënt” en “deelnemer” als synoniemen gebruikt

die in de eerste helft van 2018 in gang zijn gezet, en die uiteraard nog niet in deze verantwoording zijn geduid.

Misschien is het “netjes” om in een verantwoording een dankwoord uit te spreken naar ieder afzonderlijk, die het **Nex2Next**-programma steunde in het verslagjaar.

Dat gebeurt niet in dit verantwoordingsverslag: het waren er te veel.

Dank aan alle tegelijk!

Deze “subsidieverantwoording” wil de besteding van de in 2017 ontvangen subsidies verantwoorden. Wil daarnaast een algemeen jaarverslag 2017 bieden. En wil tenslotte een “inkijk” bieden in de werkwijzen van **Nex2Next** (wat maken cliënten en ervaringsdeskundigen mee, wat zijn hun achtergronden?).

Een financieel jaarverslag (met accountantsverklaring) is in mei 2018 opgesteld en beschikbaar voor de geïnteresseerden. Dit financieel jaarverslag is in mei 2018 uiteraard gezonden naar de gemeente 's-Hertogenbosch.

Nex2Next verantwoordt in dit document te hebben uitgevoerd hetgeen in de opdrachtverstrekking van de gemeente 's-Hertogenbosch stond vermeld.

In de “verlenging subsidie 2017”, zoals verwoord in de brief van de gemeente 's-Hertogenbosch van 1 september 2017 (dossiernummer 17.000470) staat onder het “kopje” “**Wat verwachten wij van u?**”:

Wij sluiten hierbij aan op de bepalingen uit onze beschikking uit 2016 (...). Beoogd resultaat is uitvoering van dit leer-werkexperiment op basis van uw plan van aanpak³. Uiterlijk 1-1-2018 verwachten we een deelname van tenminste 100 mensen uit de doelgroep. Alle deelnemers dienen woonachtig te zijn in de regio Meierij en Bommelerwaard. Het gaat daarbij primair om versterking van het persoonlijk herstel van deze deelnemers. We willen inzicht in de wijze waarop zij deelnemen aan vormen van (arbeidsmatige) dagbesteding, opleiding en werk.

Verder verwachten we dat u bijdraagt aan een meer herstelgerichte benadering en inzet van ervaringsdeskundigen bij zorgaanbieders als Novadic Kentron, Reinier van Arkel en GGZ Oost Brabant.

(et cétera)

³ Kortheidshalve wordt naar dit plan van aanpak verwezen. Deze voetnoot is in deze verantwoording toegevoegd en staat niet in bedoelde gemeentelijke brief vermeld.

1. Inleiding en toelichting

Het jaar 2017 was het eerste bestaansjaar van **Nex2Next**.

Het eerste jaar van het programma “Corporate Curriculum Leer-werkexperiment Herstel, Herstelondersteuning, Ervaringsdeskundigheid Verslavingszorg en GGZ regio 's-Hertogenbosch” (november 2016).

Het werkgebied van **Nex2Next** werd in de startnotitie als volgt geduid:

Op pragmatische wijze worden de bekwaamheden van cliënten, medewerkers, organisaties, professionals en ervaringsdeskundigen vergroot.

Er wordt toegewerkt naar herstel aanpakken over en door de grenzen van de organisatie, gebaseerd op het uitgangspunt dat de herstelondersteuning rond de cliënt wordt georganiseerd.

Waarbij de cliënt niet wordt 'geschikt' naar het aanbod.

Mensen met psychische aandoeningen of kwetsbaarheden moeten in de samenleving de ruimte ervaren om voor hun aandoening of kwetsbaarheid uit te komen en als gelijkwaardige burgers deelnemen aan de maatschappij. En ook ervaren dat de behandeling van de (complexe) zorgvraag zo veel als mogelijk is, in een ambulante behandeling zal plaatsvinden. Ook door aan die ambulante omgeving mede vorm te geven en daarover zelf de regie te voeren.

Vanwege de betekenis die mensen aan hun omgeving en identiteit geven.

Dat proces kan alleen vorm krijgen door leren. Durven te vallen, om dan weer op te staan en opnieuw te leren door opnieuw ervaringen op te doen.

Bij het lezen van deze verantwoording moet het volgende voor ogen worden gehouden:

- a. Het gaat om een experimenteel leer-werkprogramma, waar “leren” door “vallen en opstaan” in de werkwijzen zijn opgenomen. Welbewust opereren in een omgeving die onzeker is en waar wegen nog gezocht en gevonden moeten worden.
En dat geldt uiteraard vooral in een eerste levensjaar, waarin gezocht moet worden. Waar samenwerkingsverbanden nog moeten worden gesmeed, waar positie nog moeten worden gezocht en gevonden, waar vertrouwen moet worden opgebouwd, waar relaties moeten worden gelegd, waar routines nog niet bestaan, waar structuren moeten worden gebouwd, waar “elkaar weten te vinden” nog niet vanzelfsprekend is. En zo voort.
Het is begrijpelijk – maar spijtig – dat nú al een verantwoording wordt gevraagd van de resultaten, die in een eerste levensjaar werden bereikt. *Begrijpelijk*, omdat gevraagd mag worden inzicht te krijgen in resultaten van inspanningen die worden verricht ten behoeve van kwetsbaren, en dat met publieke middelen. *Spijtig*, omdat die verantwoording goed ontwikkelde registraties, methodieken en systemen vergt en in een eerste levensfase ontbreekt de tijd om die te ontwikkelen. Tijd die vooral moest worden besteed aan het werven van een positie, het “werven” van cliënten en het aangaan van verbanden van samenwerking. Samenwerking met erg veel partijen.
- b. Het is bekend en erkend dat het afleggen van verantwoordelijkheid, het meten van maatschappelijk rendement, in een omgeving waarin “herstel” en de inzet van ervaringsdeskundigheid leidende uitgangspunten zijn, ingewikkeld en lastig-doenlijk is. In dit verband is het wellicht verhelderend te citeren uit een voordracht, over het onderwerp: “Meten van maatschappelijk rendement”, gehouden tijdens een themabijeenkomst van “Impuls” (Radboud Universiteit) op 8 juni 2017, halverwege het verslagjaar. De voordracht had betrekking op **Nex2Next**:

“Doel van **Nex2Next**: het opzetten van een “*experimenteel leer-werkprogramma*”, gericht op de begeleiding door Ervaringsdeskundigen van cliënten met een achtergrond van verslaving en/of psychiatrie. En dat zoveel mogelijk in de eigen woon- en leefomgeving en buiten de muren van de kliniek.

Daarnaast werd **Nex2Next** gevraagd te functioneren als “buitenboordmotor” van de traditionele zorginstelling bij de kanteling van de zorg in de richting van herstelgerichte benadering en de inzet van Ervaringsdeskundigen. Wat een “buitenboordmotor” in dit geval is, is ongeveer wel duidelijk. “Herstelgericht” wordt een stuk lastiger. Maar het lastigste is het begrip “kanteling”: de beste typering is: van “*meten = weten*” naar “*visie zonder precisie*”. Bij het denken over aanpak en werkwijzen werden termen en doelstellingen geformuleerd die over het algemeen niet thuis horen in de traditionele zorg. Termen, die gemakkelijk kunnen worden uitgelegd als vrijblijvend of vaag, en dat gebeurde dan ook. Keer op keer. De werkers van **Nex2Next**, en zeker ook de Ervaringsdeskundigen, worden geconfronteerd met vragen als:

- Maar wat gebeurt er nou eigenlijk met jullie deelnemers? Wat gaan die precies doen? Waarom zou dat helpen bij genezing? Drinken ze daarna niet meer of hebben ze dan geen verlatingsangst of psychoses meer?
- Wat kunnen wij als verwijzers, als geldschieters, als partners, verwachten aan resultaten?
- Wat gebeurt er met het geld? Is dit nou niet typisch werk voor vrijwilligers?
- Toon eens aan dat dit allemaal “beter” is dan wat wij doen en deden? En wat is er nou eigenlijk precies anders aan?
- Hoe kunnen, hoe dŭrven, jullie onze kwetsbare cliënten bloot te stellen aan experimenten waarvan jullie zelf de uitkomsten niet kennen? Wat dan als het experiment mislukt?
Zijn jullie wel in staat mislukte experimenten zonder blijvende schade te herstellen?

De angst voor het onbekende, de angst voor onzekere koersen en routes, de angst voor de stip op de horizon die maar niet onwrikbaar vast wil staan en telkens van positie verschuift, leidt tot vragen die niet op voorhand – en vaak zelfs niet achteraf – kunnen worden beantwoord.

Ik kom daar op terug.

Nex2Next wordt uit publieke middelen betaald: de gemeenten subsidiëren en de reguliere, traditionele, zorginstellingen dragen materieel en immaterieel bij aan het programma. Het is begrijpelijk en gerechtvaardigd dat **Nex2Next** daarover dan ook (publiekelijk, maatschappelijk) verantwoording aflegt. Dat zou bijna betekenen dat we in staat moeten zijn alle vragen die ik net citeerde te beantwoorden, en meer nog. En dat lukt niet. Of slechts deels.

Een accountantsverklaring is snel gegeven: een cijfermatige overzicht van besteding van geldelijke middelen met een oordeel over rechtmatigheid, bijna mathematisch en zonder een methodologisch oordeel. Daar deinst **Nex2Next** niet voor terug.

Doén wat je in je beleidsplan hebt verwoord is al heel wat ingewikkelder want de daarin gebruikte termen worden, zoals gezegd, vaak beschouwd als vrijblijvend en vaag.

De gemeenten zijn praktischer en staan met beide benen op de grond.

Zij stellen simpelweg: *“Het gaat primair om versterking van het persoonlijk herstel van de deelnemers. We willen inzicht in de wijze waarop zij deelnemen aan vormen van (arbeidsmatige) dagbesteding, opleiding en werk”*.

Maar:

doen deze twee zinnen wel recht aan onze uitgangspunten? Gaat het bij **Nex2Next** wel uit sluitend om persoonlijk herstel? En is deelname aan dagbesteding, opleiding en werk wel de enige vorm van herstel die belangrijk is voor het doel van het programma? Is dat dan de maat voor maatschappelijk rendement?

En, trouwens, kan je maatschappelijk rendement wel *méten*?

Nou ja, goed dan, misschien niet méten, maar dan wel *aantonbaar* maken?

Of, misschien nog een graadje minder mathematisch: *aannemelijk* maken?

Het totale palet aan personen en instanties die met **Nex2Next** te maken hebben is – clichématig – te vergelijken met een kasplantje: teer, kwetsbaar en nog niet helemaal op het grote, veeleisende en tumultueuze leven voorbereid.

We zijn nog maar kort geleden van start gegaan en hebben nog geen ervaringen opgedaan die we in een aangepast doen en laten kunnen verwerken. Bedenk wel: de start van ons programma was in september jongstleden: we hebben dus nog geen tien maanden levenservaring!

Uitgangspunt van alle doen en laten is dat de cliënt de regisseur is van zowel doél als de route waarlangs dat doel wordt bereikt. En de cliënt bepaalt dan ook of zijn eigen, hoogst individuele, hersteltraject een succes mag worden genoemd, of niet. Maar de maatschappij, de samenleving, de geldschietters, de verzekeraars, de zorginstellingen: vele anderen willen daarover ook iets zeggen of vinden. En de opvattingen van de laatsten lopen niet altijd exact parallel aan de opvattingen van de cliënt als regisseur. Een complexe co-creatie.

En vergeet niet: we zitten allemaal in een leertraject en zijn nog lang niet uitgeleerd. We hebben tijd nodig, we moeten broeden en dat proces moet niet verstoord worden door zaken die de aandacht van de primaire doelen afleiden.

En dan zijn er nóg wat lastige zaken: cliënten zijn nou eenmaal niet altijd voorspelbaar: ze passen wensen, eisen en hersteldoelen steeds weer aan, en een bewegende balans kan je nou eenmaal niet nauwkeurig afmeten. En, trouwens, **Nex2Next** wordt ook nog eens geacht in co-creatie bij te dragen aan de ontwikkeling van de herstelgerichte benadering van de zorginstellingen, en die hebben zo hun eigen gewortelde tradities en gewoonten, maar ook eigen zinnige opvattingen en ijzeren verplichtingen: **Nex2Next** heeft die instellingen niet aan een touwtje..... En gelukkig maar!

Contexten, aanpakken en vormen, veranderen, maar iedereen heeft de neiging om op beken de, oude, manieren naar verantwoording te vragen.

En een enkele keer komen er zelfs vragen naar voren waarvan ik denk dat ze “per definitie” niet te beantwoorden zijn: welke herstelbijdragen zijn er door jullie geleverd (al moeilijk genoeg, dus), en welke preventie gaat uit van jullie inspanningen. Wat is er níet gebeurd omdat **Nex2Next** zich heeft ingespannen? Zoals een wethouder me vroeg: kan je aantonen welke bushokjes niet door vandalisme zijn gesloopt omdat jullie deden wát jullie deden? Of: zijn er niet mínder bushokjes gesloopt, maar wel ándere? In andere wijken, misschien? Of zelfs méér bushokjes die verloren zijn gegaan? Of mínder bushokjes, maar wel méér etalageruiten?

We zeggen dat **Nex2Next** een “*experimenteel leer-werkprogramma*” is, en dat we moeten leren van vallen, opstaan en opnieuw beginnen. Er werd spottenderwijze wel gevraagd of deze gekozen termen een vrijbrief willen zijn om te kunnen zeggen dat het aantal blauwe plekken en opgelopen bloedneuzen– hoe meer, hoe beter – de maat voor succes vormt! Hoe gekozen terminologie ook tégen je gebruikt kan worden!

Ik zei het eerder al: de angst regeert. Angst voor het beweeglijke, de onzekerheid: de uitkomsten staan niet vast. Tevoren niet, en achteraf misschien ook wel niet.

Maar: we moeten, we willen, we éisen bewijzen!

En het is erg lastig om tegen angst kruid te wassen!

Heel kort wat richtingen om daaraan toch tegemoet te komen:

Natuurlijk, onbetwist, moet er een vorm van verantwoording van het maatschappelijk rendement worden gevonden als publieke gelden beschikbaar zijn gesteld om dat rendement te bereiken. Maar door de omstandigheden gedwongen zal dat een sobere verantwoording moeten zijn.

De cliënt gaat primair over het rendement van een hersteltraject, maar we spreken wel over een maatschappelijk rendement. Dat laatste suggereert objectiviteit, het eerste is “alleen maar” subjectief.

En die soberheid wordt ook gerechtvaardigd omdat het programma zelf nog in kinderschoenen rond struikelt en strompelt.

Maar ja, **Nex2Next** wil zelf dat het programma kopieerbaar is (die wens is breed uitgedragen), en we zullen dus op één of andere wijze moeten aantonen dat het programma “de moeite

waard” is om te kopiëren. Misschien wel arrogant en zelf-overtuigd. Arrogantie is – denk, of vrees, ik – alleen te bestrijden door overtuigingskracht, en die komt weer voort uit “bewijzen”.

Ik ben er van overtuigd dat we ons voorlopig moeten beperken tot impressies van cliënten zelf, waarin iets wordt verbeeld omtrent hun hersteltraject. Narratieve bijdragen van cliënten – misschien wel het belangrijkste –, foto’s en films, resultaten van gezamenlijke of individuele projecten die iets zeggen over de gevolgde routes, de valpartijen en de opgelopen bloedneuzen.

Misschien blijkt op den duur wel dat – als je dan toch cijfers zou willen – het aantal cliënten dat mede-clieuten verwijst naar **Nex2Next** meer zegt dan de verwijzingen van de traditionele zorgverleners. En daarmee dus een betere succesindicator kan zijn.”

In februari 2018 verscheen een notitie van het “*Instituut voor Publieke Waarden*”⁴, die **Nex2Next** behulpzaam kan zijn bij het inzicht verschaffen in de resultaten van de inspanningen.

Op verschillende manieren wordt **Nex2Next** ondersteund in het verder ontwikkelen van methoden om verantwoording af te leggen over het functioneren en het “(Maatschappelijk Rendement”:

- Er bestaan contacten met eerder genoemde instelling “Impuls” (academische werkplaats) om tot een deugdelijke methode te komen⁵;
- Er bestaan contacten met docenten van de Hogeschool Arnhem-Nijmegen, met datzelfde doel;
- Een drietal ambtenaren uit “Meerij-gemeenten” (het werkgebied van **Nex2Next**) ondersteunt **Nex2Next** in het ontwikkelen van een voor de financierende gemeenten acceptabele wijze van verantwoorden. Bij het opstellen van het inliggende is gebruik gemaakt van hun waardevolle adviezen.
- Nicole Gevers, studente bij Avans Hogeschool, Academie voor Sociale Studies, schreef een afstudeerscriptie (2018) onder de titel “*Herstel zelfstandig, maar wel samen.. . Het verhaal, de ervaring en de beleving..*”. Haar onderzoek richtte zich op de situatie (organisatie, deelnemers, ervaringsdeskundigen, en zo meer) bij **Nex2Next**.⁶ Haar bevingen, alleszins het lezen waard, droeg bij aan deze verantwoording. Met haar goedvinden is ruimschoots geciteerd uit haar scriptie (paragraaf 4). Haar afstudeerscriptie zal – met haar goedvinden - integraal op de website van **Nex2Next** worden geplaatst.

In deze subsidieverantwoording is volledigheid niet nagestreefd, wel het bieden van een zo breed mogelijk zicht op de activiteiten van de stichting gedurende het jaar 2017.

Uit het vorenstaande blijkt dat deze verslaglegging z’n beperkingen kent. Niettemin doen wij een poging tot verantwoording in het navolgende.

⁴ “De Waarde van Zelfregie- en herstelinitiatieven (om te vertellen, uitdrukken en ervaren)”

⁵ Notitie “Een nieuwe werkplaats in het sociaal domein”; academische werkplaats *Opvang en Herstel*; december 2016. En de notitie “Methodiekschrift, krachtwerk/Participatiesleutels. Methodiekschrift voor een participatie-impuls door ervaringsdeskundigheid”.

⁶ Afstudeeronderzoek Nicole Gevers; 28 mei 2018; Lectoraat Integrale Veiligheid

2. Algemene terugblik op 2017: cliënten, ervaringsdeskundigen en hun verhalen. Impressie van activiteiten

Cliënten naar: geslacht, leeftijd, herkomst, verwezen door, contact-duur

Een overzicht van de cliënten, waarmee Nex2Next in het jaar 2017 contact had. Let wel: het gaat om het kalenderjaar 2017 en een aantal contacten liep (uiteraard) door in 2018.

In het totaal ging het in 2017 om 118 afzonderlijke cliënten.

Cliënten van Nex2Next betalen niet voor de dienstverlening, en evenmin is een indicatie/verwijzing nodig.

Geslacht		Leeftijd		Woonplaats		Verwezen door		Contact-duur <i>In maanden</i>	
Man	86	20 t/m 29	17	Den Bosch:	50	VICB:	1	1:	8
Vrouw	32	30 t/m 39	21	Veghel:	12	WeenerXL:	13	2:	31
		40 t/m 49	28	Vught:	5	POH:	20	3:	29
		50 t/m 59	6	Oss:	8	Novadic-K.:	30	4:	14
		> 60	7	Uden:	4	Ismes:	11	5:	11
		Onbekend	39	Bernheze:	1	SMO:	6	6:	11
				Heesch:	2	Smartcoach:	1	7:	1
				Schijndel:	3	Bemoeizorg:	1	8:	5
				St Oedenrode:	2	Pers. aangemeld:	9	9:	2
				Heeswijk-Dinther:	1	't Tij:	2	10:	0
				Hedel:	1	Verdihuis:	5	11:	2
				Berghem:	1	ED-ers N2N:	6	12:	1
				Cuijk:	2	Gem. Veghel:	1	Onbekend:	3
				Nuland:	1	Mede-Fellow:	1		
				Ravestein:	1	Crisisdienst:	1		
				Sprang-Capelle:	1	Reinier v. Arkel:	3		
				Boxtel:	1	Onbekend:	7		
				Nieuwkuijk:	1				
				Eindhoven:	1				
				Vlijmen:	2				
				Berlicum:	1				
				Heusden:	1				
				Variabel:	1				
				Onbekend:	15				

- De cliënten van de stichting Ismes (allen afkomstig uit de regio 's-Hertogenbosch), die in verband met het zogenoemde "arbeidsmarkt-loket" door de Nex2Next-programmaleider zijn

ondersteund bij contacten met werkgever, uitkeringsinstantie UWV, rechtbank, advocaten, en anderen, zijn buiten deze tellingen gehouden.

Dat waren er gedurende het jaar 2017 een vijftiental; soms waren dat intensieve trajecten van begeleiding.

De inzet voor het arbeidsmarktloket ten behoeve van Ismes eindigde in de loop van 2017 definitief.

- Ook de begeleiding van cliënten met een achtergrond van verslaving en/of psychiatrie, afkomstig van buiten de regio, en die “op persoonlijke titel” werden begeleid, zijn buiten de telling gehouden (een vijftal).

Opmerkelijk is dat uit een aantal gemeenten geen, of zeer weinig, cliënten afkomstig zijn. Dat betekent dat in de voorliggende periode van zowel Nex2Next als de gemeenten zelf meer inspanningen mogen worden gevraagd om bekendheid te geven aan de activiteiten die kunnen leiden tot ondersteuning van de kwetsbare “burgers” uit – in het bijzonder - dié gemeenten.

Verhalende herstelervaringen Nex2Next

Zoals eerder in deze verantwoording werd gesteld zijn verhalen van cliënten en ervaringsdeskundigen de beste illustratie van hetgeen Nex2Next bijdraagt aan herstel.

In deze paragraaf zijn dergelijke illustratieve verhalen opgenomen:

Ervaring van een Nex2Next-ervaringsdeskundige:

Aanmelding van Bart: Bart heeft zich aangemeld op 8 maart via de praktijkondersteuner omdat hij een drankprobleem heeft. Volgens praktijkondersteuner zou het beste zijn als Bart werd opgenomen in een kliniek. Aangezien zijn drankgebruik al jaren lang uit de hand loopt. Bart slikt ook regelmatig een paar weken antabus pillen waardoor hij niet kan drinken, gaat hij wel drinken dan wordt hij echt doodziek.

Eerste contact met Bart: hij komt op mij over als eenzame Jongeman die zichzelf niet de moeite waard vindt om te leven. Bij zijn geboorte schijnt er iets mis te zijn gegaan met hem waardoor hij de overtuiging heeft dat hij eigenlijk dood had moeten zijn. Over zijn drankgebruik is heel duidelijk dat is gigantisch veel. De weken dat hij niet drinkt komt door de pillen die hij dan slikt waardoor hij zichzelf weer even oplapt. Om vervolgens weer wekenlang te kunnen ondergaan in de drank.

Verloop contact met Bart: ik kom wekelijks op bezoek bij Bart in het begin gaat het goed. En is hij er heilig van overtuigd dat hij nu echt gaat stoppen. En het deze keer wel lukt. Nadat 2 à 3 weken goed gaat Bart weer drinken en ik tref hem regelmatig aan, bijna niet aanspreekbaar. Bart houdt het gemiddeld rond de twee maanden vol en dan stopt hij weer voor 2 of 3 weken. Ik merk dat dit niet verandert en dit gaat zo maanden door uiteindelijk geef ik aan dat het me pijn doet om hem zo naar de klote te zien gaan en mijn contact zal beperken tot het moment dat weer nuchter wil zijn en er dan voor hem zal zijn. Ruime tijd onderhoud ik contact door middel van een bericht op de telefoon of een belletje want ik geloof wel in hem. En dat hij uiteindelijk ondersteuning wil accepteren.

Bart geeft ook aan veel ruzie in de buurt hebben door overlast door zijn drankmisbruik waardoor regelmatig de politie voor deur staat. Ik maak me hier zorgen over en ben bang dat hij daar nog eens zijn huis uitgezet gaat worden en spreekt dit ook uit tegen hem.

Uiteindelijk heeft Bart zelf contact gezocht met mij en gevraagd of ik hem wel ondersteunen in zijn hulpvraag. Ik heb met hem overlegd wat hij dacht dat het best was wat hij nu kan doen. En hij gaf zelf aan toch nu wel te beseffen dat het zo niet langer kan en heeft gevraagd of ik een afspraak voor hem wil maken bij zijn huisarts om samen met mij het gesprek aan te gaan om toch verder te gaan zoeken naar hulp die intensiever zal zijn door middel van opname. Anders eindigt het in de dood voor Bart.

Achtergrond van een ervaringsdeskundige bij Nex2Next:

Na jarenlang alcohol en drugs te hebben misbruikt waarbij ik diep in mijn verslaving zat gevangen. Ook het een en ander nodige gedrag vertoonde om te overleven. Liegen bedriegen manipuleren. En over de gestelde diagnoses nog maar te zwijgen. Mijn kwetsbaarheden waren Depressie, verslaving, angsten, A.D.H.D. en ga zo maar door. Ik kon mijn eigen leven niet hanteren en er was geen oplossing voor. Psychologen, Psychiaters, ambulante hulp, Klinische hulp waren geen oplossing voor mijn uitzichtloze leven. Tot dat ik een man tegenover mij had die zijn levensverhaal vertelde over zijn traumatische leven, waar hij op latere leeftijd naar de drank greep en in een depressie belandde. Zijn verhaal leek verdacht veel op die van mijn en zo nu en dan dacht ik dat hij het over mijn leven had. Maar hij leek zo blij en enthousiast, hij straalde zoveel rust uit.

Ik bewonderde hem terwijl hij aan het vertellen was over hoe zijn leven NU ging. Even was mijn aandacht weg en toen hij me vroeg of ik bereid was om tot het uiterste te gaan om te krijgen wat hij heeft, keek ik hem lachend aan en zei Ja natuurlijk wil ik dat. Wie wil dat nou niet.. nu zie ik ook de deelnemers van Nex2Next lachend kijken als ik ze vertel waar ik vandaan kom en waar ik nu sta. Zij vinden het zeer aangenaam om de ondersteuning te krijgen van een ervaringsdeskundige die de weg al bewandeld heeft waaraan zij aan de startstreep staan om hun reis te gaan beginnen. De hoop die ik hun mee kan geven is van onbetaalbare waarde. De motivatie en stimulatie komt van onze kant. Het blijft hun proces dus ook hun verantwoordelijkheid om voor herstel te kiezen op dagelijkse basis. Mijn ervaring is dat de meeste winst wordt behaald door eerlijkheid en bereidwilligheid. Dit is dan ook essentieel voor een effectief herstel. Persoonlijk zie ik veel groei bij onze deelnemers en dat is waar wij voor staan.

Groeien naar een volwaardig mens en participeren in de maatschappij.

Een herstelverhaal:

Ik ben als kleuter met kinderkanker (Wilms-tumor) geholpen door ziekenhuiszorg, ik weet dus als geen ander hoe het is om geen normale jeugd te hebben gehad. Ik denk dat in die tijd mijn verslaving al is ontstaan. Natuurlijk is het voor +/-50% erfelijk bepaald en 50% door externe factoren. In het ziekenhuis had ik een mislukte botboring gehad en de dokters gaven mij een medicijn/drugs waardoor ik de pijn wel voelde maar het de volgende dag vergeten was. Als kind heb ik in mijn onbewuste opgeslagen dat als ik pijn voel, het moet gaan verdoven want zo vergeet ik het. Die tijd mocht ik altijd alles en kreeg ik geen straf voor ongewenst gedrag want ik ging toch wel dood zo dacht mijn familie, ik had immers maar 5% kans om te overleving hadden de dokters gezegd. Hierdoor heb ik weinig grenzen gehad. Rond mijn 8ste ben ik genezen verklaard en zijn mijn ouders gaan scheiden ook is er ADHD gediagnostiseerd door een kinderpsychiater. Als puber ben ik erg ontspoord geraakt en door mijn traumatische ervaringen was ik onhandelbaar. Spijbelen, agressie, promiscuïteit, alcohol, drugs en criminaliteit voerde de boventoon tot mijn 23ste. Ik had geen verantwoordelijkheid en was een orkaan die alles achter me vernietigde, ik had geen rem, werd van school gestuurd en voelde mij niet begrepen. Door me goed te voelen en mijn verdriet te onderdrukken gebruikte ik veel alcohol en drugs. Al mijn relaties mislukte omdat ik vreemd ging en er na een paar maanden al niet meer van hield, ik ging van vriendin na vriendin eigenlijk alleen maar voor de seks en was voortdurend aan het vissen naar complimentjes natuurlijk om mezelf beter te voelen. Dit komt door verlatingsangst. Wat ik heb opgebouwd toen mijn moeder die heel veel van me houdt en 's nachts met haar hoofd op mijn ziekenhuisbed in slaap viel zij toen op mijn 8ste naar de scheiding naar Spanje vertrok. Ik heb als kind ervaren dat iemand die van je houdt gaat toch wel weg. Zo ben ik elke relatie ingegaan. Met mijn handeltjes kon ik mijn gebruik financieren, ook kon ik van dat geld feesten en hotels, restaurants, casino's waren vaak op dagelijkse basis, ik reed een "dikke Mercedes" en was vaak met "mooie meisjes", allemaal weer om het van de buitenkant mooi te laten lijken en weer om mijn gevoelens te onderdrukken en mijn ego te strelen. MAAR DAT DEED HET NIET MEER.....

Al mijn foefjes die ik deed om me verdriet niet te hoeven voelen wat mij allemaal is overkomen en wie ik ben en/of was geworden, werkte niet meer. Mijn vader was het zat en als ik niet wilde luisteren en zo door wou gaan moest ik dat doen, maar niet meer in zijn huis. Ik werd dus het huis uitgezet. Ik ging naar mijn moeder om te vertellen hoe slecht ik het wel niet had bij me vader, maar daar trapte ze niet in en ook zij wees (met pijn in haar hart) mij de deur. Opeens had ik een idee! Zal ik mij op laten nemen en wat aan mijn probleem gaan doen? Nu te bedenken dat dit mij al honderd keer was verteld. Vol goede hoop ging ik naar een afkickkliniek. Als ik eerlijk naar mezelf ben, deed ik dit om thuis weer de vrede te bewaren en als ik terug kom "weer lekker door gaan waar ik mee bezig was".

In de kliniek aangekomen loog ik over mijn gebruik en dat ik moest afbouwen van GHB, hierbij heb ik 10 dagen moeten ontgiften. Eenmaal nuchter kwam ik erachter dat ik echt een probleem had en vooral blij dat ik niet alleen was. Ik had een counselor (Ervaringsdeskundige) die me begreep en zijn verhaal leek veel op die van mij. Het fijnste wat ik van hem vond is dat die mij niet veroordeelde op wie ik was en wat ik allemaal had gedaan. Ik kreeg zelfs nog 17 dagen verlenging maar het mocht niet baten. Mijn ego was nog supergroot en binnen een paar maanden viel ik terug in gebruik. Alle goede suggesties waren voor mij natuurlijk niet van toepassing, ik kwam weer laten uit bed, at ongezond, sprak mij niet meer uit, ging niet meer naar meetings, had geen nieuwe hobby's, geen interesses en "ging weer door waar ik mee bezig was".

Na dit een paar maanden vol te hebben gehouden, viel ik weer door de mand. Wederom wees mijn vader mij de deur en dit keer had ik nog een beter plan. Ik ging bij een vriend van mij wonen in Eindhoven. Hierbij ging ik eerst nog wat drugs halen en gebruiken in 's-Hertogenbosch en zo vervolgens ik mijn weg naar Eindhoven. Even later werd ik door de politie uit mijn kapotte auto gehaald. De volgende dag wakker geworden in een politiecel vertelde mijn advocaat dat hij op internet had gelezen dat ik met 250 kilometer per uur zigzaggend over de weg vloog met vier politieauto's achter me aan en een ongeluk had veroorzaakt. Door de drugs weet ik hier zelf weinig meer vanaf. Na de ondervraging van de politie mocht ik weer naar huis. Toen had ik gedachten dat het leven voor mij niet meer hoefde.

Ik zat in de bus naar huis en bij de Kruidvat zag ik mijn moeder naar binnen lopen, dus ging ik die halte eruit. Ik liep naar binnen en vertelde haar dat er iets heel ergs was gebeurd. Ik legde het verhaal uit en vroeg of ik bij haar mocht bellen om mij opnieuw te laten opnemen. Dat was goed zei ze en binnen een paar dagen zat ik weer in de kliniek, maar ik mocht maar 5 dagen ontgiften en dan moest ik weer weg want zij konden mij verder ook niks meer leren. Ik dank mijn moeder en (stief)vader dat hun voor mij in die 5 dagen onderzoek zijn gegaan naar een safe house plus dagbehandeling in Sittard.

Weg van mijn oude omgeving half in de maatschappij en half in behandeling vervolgde ik mijn pad naar herstel. Ik heb daar veel mogen leren en heb daar echt leren zorgen voor mezelf zoals op tijd opstaan, koken, wassen en poetsen. Eindelijk had ik een beetje structuur en dat gaf mij een blij gevoel. Ik begon steeds meer grip op me leven te krijgen. Althans dat dacht ik. Ik

kon clean blijven van middelen maar mijn gedrag was nog steeds het zelfde. Ik was die grote egoïst en zijn stoere praatjes, dus van binnen was er weinig veranderd alleen de praktische zelfredzaamheid was wat bevorderd.

Op een avond had ik weer zo'n goed idee en zei tegen me huisgenoten: "laten we de stad in gaan en een gezellige avond beleven". Ik viel terug in alcohol en moest per direct het safe house uit. Ik mocht gelukkig die avond bij een fellow blijven slapen en heb de volgende dag meteen een instelling gebeld waar ik aan mijn gedrag kon gaan werken.

In deze kliniek mocht ik 9 weken intern op een boerderij aan mijn gedrag gaan werken, hier vol goede moed en bereidwilligheid aan mijn behandeling begonnen. Er waren weer allemaal nieuwe mensen en ik moest mezelf weer bewijzen, dus deed ik de eerste 4 weken alles behalve aan mijn gedrag werken. Ik kreeg nog een laatste kans en DIE GREEP IK. Ik heb me ego laten varen en ik heb me nederig opgesteld, als ik een conflict had ben ik alleen naar mijn eigen aandeel gaan kijken want de enige die ik kan veranderen ben ik zelf. Dat 5 weken lang hebben geconditioneerd en heel veel te hebben geleerd ging ik door naar een safe house in Apeldoorn.

Eindelijk wist ik wie ik zelf was en wat ik graag wilde. Ik kan voor mezelf zorgen, ik ging naar meetings werkte aan me stappen en ik had wat leuke bezigheden zoals hardlopen en fitnessen. Alles ging voor de wind en ik was een evenwichtige jongeman die wist wat hij wou. Ik wou een nieuw leven opbouwen met een diploma, werk, nieuwe leuke maar vooral positieve vrienden en een lief vriendinnetje en een leuk huisje, alles waar ik eigenlijk naar verlangde kwam uit en leek werkelijkheid te worden toen ik mijn huidige vriendin tegen kwam. Ik vertelde eerlijk over mijn verslaving en dat ik in herstel zit. Ik vertelde haar ook dat drugs mijn probleem was en ik geen probleem had met alcohol. Ik voelde mezelf al veel langer zielig dat ik nooit meer mocht drinken en dat achterdeurtje wat ik open liet staan ging wagenwijd open. Op onze eerste date bestelde ik whisky en begon weer te drinken, ook speelde mee dat de directeur van de particuliere opleiding die ik toen volgde er met het geld vandoor was gegaan en ik gedupeerd was. Dit is natuurlijk weer een goede smoes om mijn gebruik te rechtvaardigen, maar de obsessie was er meteen weer in mijn hoofd. Op zoek naar wanneer er weer een volgende gelegenheid was waar ik kon drinken. Al snel kwam die mateloosheid in mijn gebruik waarbij ik een hele liter whisky dronk op de verjaardag van mijn vriendin. Zij kwam er al snel genoeg achter dat ik vaker dronk als dat ik zei en besloot een alcoholtest aan te schaffen. Zo manipulatief mijn hoofd was nu kon ik het niet meer goed praten. Zo slim dat ik dacht te zijn stopte ik met drank en zocht ik naar een vervanger. GHB leek mij wel een slimme oplossing, zo blaas ik toch altijd goed in de alcoholtest.

Ik was weer terug bij af.....

Tot op een dag ik alles kwijt raakte. Op de verjaardag van mijn vriendin werd zij gebeld door mijn werkgever dat ik s 'morgens om 07.00 uur al aan de GHB zat en met de vraag of ze me op wilde halen. Dit deed ze en pakte mijn huissleutel af en bracht me naar mijn vaders huis. Ik wist toen nog niet goed wat me overkwam. Daar een beetje nuchterder te zijn geworden kwam me vader thuis van zijn werk en ik legde het verhaal uit, ook hij pakte mijn sleutel af en zei dat ik het maar uit moest zoeken. Boos weggegaan ging ik naar gebruikersvrienden, om niet te hoeven voelen ging ik door met gebruiken. Op een gegeven moment belde mijn moeder of ik langs kwam om te praten. Daar aangekomen vroeg ik haar of ik bij hun mocht wonen, maar dat feestje ging niet door. Nu was ik alles kwijt het enige wat ik nog had was mijn auto en wat geld. Ik mocht van me moeder wel komen eten en douchen. Maar ik ging liever gebruiken met die vrienden. Ergens in dat donkere huis ging ik nadenken over wat ik nu wil met mijn leven want ik voelde me zo ongelukkig. Ik belde met me laatste beetje energie naar een kliniek waar ik 5 weken intern mocht komen. Het enige nadeel was dat ik pas over 2 weken daar terecht kon. Ik was helemaal op. Ik vertelde me moeder het nieuws over de kliniek. Mijn (stief)vader zei dat ik die 2 weken wachten wel daar mocht blijven slapen. Dat was een hel zowel voor hun als voor mij. Ik liep continu op m'n tenen en kon niet clean blijven met de gedachte dat ik over 2 weken werd opgenomen. Twee dagen voor de opnamen en na de zoveelste confrontatie over me gebruik werd ik daar ook weer het huis uitgezet. Ik gebruikte zoveel die avond dat ik ergens wakker werd in de bosjes, dat moment ging meteen mijn telefoon, Mijn vriendin vroeg waar ik was en die kwam mij ophalen. De laatste dag voor mijn opnamen had mijn vriendin me opgesloten thuis maar ik moest en zou gebruiken. Ik klom door de raam naar buiten om naar de slijter te gaan. Toen ik dronken was moest en zou ik drugs hebben. Ik belde iedereen op om wat te komen brengen. Onder invloed trof mijn vriendin mij aan. Ik was voor de 1ste keer eerlijk over dat ik had gebruikt. Aangekomen in de kliniek was ik bevrijd van de obsessie om te gebruiken. Ik weet nog dat ik een muntje kreeg met de tekst 'dit is de eerste dag van jouw nieuwe leven'.

Nu voert mijn nederigheid de boventoon en mijn ego zit daar onder. Ik onderhandel niet meer of ik een meeting nodig heb want ik ga gewoon. Ik ben bereid om alles maar ook echt alles te doen om clean te blijven. Ik denk dat het belangrijkste is dat ik een nieuwe manier van leven heb gevonden. Dit gaat echter niet zonder slag of stoot maar nu leer ik van mijn fouten en accepteer ik dat ze er zijn. Ik ben perfect met mijn imperfecties. Als ik nu blij wil zijn maak ik een ander blij. Als ik me nu verdrietig voel laat ik dat toe. Want ik ben het waard om te accepteren wie ik ben. Ik wil alle kennis die ze mij hebben geleerd zo graag door geven. Want het leven is veel mooier als dat mijn hoofd het laat lijken. Ik zal ook niet meer zeggen dat ik nooit meer gebruik. Ik gebruik alleen vandaag niet want die dag telt. Ik gun iedereen deze dag want alleen deze dag kunnen we mooie herinneringen maken.

Aanmelding Henk:

Henk is aangemeld op 24 december door de Weener-groep omdat hij problemen zou hebben met drugs en alcohol en niet goed wist hoe je mee te stoppen in zijn eentje. En had hier hulp bij nodig.

Heeft een kennismaking met Henk: volgens eigen zeggen valt allemaal wel mee en gebruikt hij gemiddeld één keer per maand coke en drank; toch wil hij er wel hulp bij en er over praten. Ik merk zijn terughoudendheid en gereserveerdheid tegen over mij. Hij zegt een goede band hebben met zijn vriendin die in Amsterdam woont, maar dat zij het een probleem vindt. Henk komt op mij over als iemand die zijn probleem niet ziet en de consequenties daarvan niet en ook dat zijn gebruik vele malen hoger volgens mij als hij toegeeft.

Verloop contact met Henk: extra komt in het begin regelmatig zijn afspraken niet na en menig malen moet ik hem bij achterna bellen. Ook verschijnt Henk onder invloed bij mij en ik had het meteen in de gaten en vroeg er naar. Hij gaf dit ook onmiddellijk toe en uiteindelijk misschien ook door zijn gebruik gaf hij toe dat hij vele malen meer gebruikte dan iedereen wist. Ik heb daarna nog verschillende afspraken samen met zijn vriendin gehad en wij zijn daarbij tot de conclusie gekomen dat Henk beter opgenomen zou kunnen worden in een kliniek. Ik heb hem daarna verschillende opties gegeven en toen zijn ze samen thuis gaan uitzoeken wat Henk het meest aansprak. Hij had gekozen voor de Jellinek kliniek en is daarheen gegaan. Na drie dagen opgenomen te zijn geweest was hij alweer thuis en heb ik hem nog een keer gesproken en daarna geen contact meer met hem kunnen krijgen. Ik heb zijn vriendin ook nog gebeld en zij gaf aan ook geen contact meer te hebben met Henk waarna ik "de casus" heb moeten afsluiten.

Belevens van een ervaringsdeskundige van Nex2Next

Aanmelding Marc: Marc heeft zich aangemeld op 15 december 2016. Hij is aangemeld door de reclassering waar hij op dat moment al onder toezicht was. Marc is in aanraking gekomen met reclassering doordat hij in oktober 2016 door zijn drank- en drugsgebruik in een psychose is geraakt waardoor dingen zijn voorgevallen waar de politie ingreep. Reclassering heeft ons ingeschakeld om Marc te steunen om abstinente te blijven en zijn leven weer op orde krijgen.

Eerste kennismaking met Marc: Marc zit met zichzelf in de knoop: er is een ander gebeurd in zijn verleden waardoor er nu geen vrienden heeft en geen contact met zijn kind heeft hij is al twee maanden niet clean van alcohol en drugs en heeft het daar moeilijk mee. Zijn hulpvraag aan Nex2Next is ook om te kijken of wij hem kunnen ondersteunen om zijn sociale wereld te vergroten en hoe hij abstinente kan blijven.

Verloop contact: het contact met Marc is goed: hij heeft in het begin moeite gehad met mij te vertrouwen maar we hebben nu een vertrouwensband opgebouwd. Ons contact is wekelijks en bestaat uit bezoeken en of telefonisch contact. Ik merk wel dat Marc behoorlijk wisselvallig is in zijn stemmingen hij is behoorlijk achterdochtig naar alles en iedereen en angstig. Wel is hij uiteindelijk vrijwilligerswerk gaan doen en dit bevalt hem op zich wel goed. Marc had inmiddels ook een jobcoach gekregen en was aan het solliciteren. Hij zag ook erg op tegen rechtszaak die hem nog te wachten stond. Deze is ook inmiddels geweest en daar is een geldboete uitgekomen en een voorwaardelijke straf van vier maanden wat hem erg meeviel. Ik heb ook een brief voor de rechtbank geschreven en mocht er ook wat zeggen over opname waardoor het begrip voor hem wat groter werd. Marc is nu in deze periode twee maal teruggevallen in alcohol- en drankmisbruik. De eerste keer was in februari j.l. waardoor hij onmiddellijk weer in een psychose raakte. En hij helemaal verward was en waardoor de politie erbij werd geroepen. In februari is dit op zich goed afgelopen: de politie heeft hem toen weer in zijn woning kunnen krijgen, waarna hij is onderzocht door de ambulance en ze hem weer rustig vonden waardoor er verder niets is gebeurd, maar ook niets ondernomen is.

In mei ben ik, Angelique, gebeld 's nachts om 2.00 uur door de politie dat Marc weer helemaal verward op zijn balkon stond met een mes en dacht dat hij vermoord werd. De politie verzocht mij om te komen omdat hij riep dat ik de enige ben die hij kan vertrouwen. Ik ben op dat verzoek ingegaan en 's nachts naar zijn huis gereden waar ik erg schrok van het aantal politieagenten dat daar stond: het waren er wel minimaal 20, en bovendien 12 agenten van het arrestatieteam, en dat allemaal voor een verwarde man. Ik heb er ook meteen aangegeven dat ik dit overdreven vond en dat hij al genoeg trauma's heeft en dat dit nog betekenen dat er nog een trauma bij was gekomen. Uiteindelijk hebben ze zijn deur geforceerd er zijn vele mannen naar binnen gesprongen, en dat terwijl hij al redelijk rustig was en zijn mes had weggelegd en schoenen en sokken had aangetrokken om naar buiten te komen. Ik veroordeelde hoe hun werk hebben gedaan ik had ook al aangegeven dat dat Marc net geopereerd was aan een zware hernia waardoor hij bijna dwarslaesie had opgelopen. Ik had inmiddels ook al met de psychiater gesproken van het GGZ van de crisisdienst en hij verzocht mij om mee te komen omdat t Marc dan waarschijnlijk rustig zou worden door mijn aanwezigheid. Dus dat heb ik toen gedaan. Daar aangekomen was Marc al heel stuk rustiger en wilden ze hem in eerste instantie weer naar huis sturen omdat hij aanspreekbaar was. Ik heb hier op gesprek gevoerd met de psychiater en hem ervan kunnen overtuigen dat Marc veel meer hulp nodig heeft omdat het niet voor niets gebeurt dat Marc terugvalt en een psychose krijgt want daar zit veel meer achter waaronder heel veel angst en eenzaamheid en wantrouwen naar heel de wereld. Uiteindelijk heb ik er hun van kunnen overtuigen dat opname ter observatie in het belang van Marc zou zijn. Inmiddels zijn ze tot de conclusie gekomen dat Marc een persoonlijkheidsstoornis heeft en daar krijgt hij de juiste hulp voor van het FACT-team. Mijn contact met Marc is nog steeds goed en zetten we nog steeds voort.

Uit het afstudeeronderzoek van Nicole Gevers:

Ria is een 42-jarige alleenstaande moeder van een zoon van vijf. Ria komt uit een gezin van vier. Zij heeft twee oudere zussen en één oudere broer. De anderen zijn allemaal achter mekaar geboren terwijl er tussen

haar en de rest iets meer tijd tussen zat. Ria benoemt dat ze eigenlijk een hele goede jeugd heeft gehad. Ze heeft in een mooi huis gewoond, met een mooie tuin erbij. Zij gingen in haar jeugd twee keer per jaar op vakantie. Haar vader had in eerste instantie een goede baan maar zou destijds een eigen bedrijf beginnen met een compagnon. Hij is daarbij opgelicht en is toen bij zijn vrouw in het bedrijf gegaan. Zij had een kledingzaak met luxe cadeautjes voor mannen en vrouwen. Zij hebben dat destijds uitgebreid naar drie winkels. Doordat zij deze winkels hadden ging er minder aandacht uit naar de kinderen. Zij kregen wel voldoende materialistische dingen zoals een scooter. Toen Ria negen jaar was, is haar destijds veertienjarige broer gokverslaafd geraakt waardoor op dat moment veel aandacht uitging naar haar broer. Haar zus is in dat jaar eveneens uit huis gegaan, toen was ze vijftien. Haar zus is toen in eerste instantie bij haar tante gaan wonen.

Hoogstwaarschijnlijk stond dat wel in verband met de problematiek van haar broer en de ouders die druk waren met de winkels en zichzelf. In eerste instantie is ze wel met ruzie weggegaan maar toen zij ging samenwonen hebben haar ouders wel mee meubels gehaald en betaald. Zij ging toen met haar vriend samenwonen en zij hadden hun eigen appartement. Ria keek erg tegen haar zus op en ging regelmatig bij haar logeren. Toen Ria zelf de leeftijd van twaalf bereikt had zijn de winkels failliet gegaan en zijn zij moeten gaan verhuizen. In dat zelfde jaar is haar broer gestopt met gokken. Hij heeft destijds een programma gevolgd wat lijkt op Nex2Next. Met haar broer gaat het nu wel goed, al heeft dat wel lang geduurd. Op twaalfjarige leeftijd mocht ze van haar zus en haar vriend haar eerste hijsjes van een joint. De vriend van haar zus rookte al blowtjes toen zij hem leerde kennen. De gedachte is dat ze door de vriend van haar zus en haar zus, in aanraking is gekomen met het roken van jointjes. In het begin zette dit zich voort door af en toe met een vriendinnetje te blowen. Dit was in het begin erg leuk maar dit werd al snel een normale gang van zaken. Dat het al snel normaal werd had waarschijnlijk ook te maken met het feit dat haar boer en zus ook blowde. Wanneer Ria dan thuis kwam gingen ze samen op haar zolderkamertje een stickie roken. Ze is erg vrijgelaten tijdens haar jeugd. Ook rookt Ria als sinds haar veertiende sigaretten. Haar ouders zijn bijna vanaf het begin op de hoogte geweest van het feit dat ze rookte en blowde. In het begin probeerde ze dit nog in het geheim te doen, maar later toen ze ook ging experimenteren met andere drugs heeft ze eveneens dit thuis bespreekbaar gemaakt. Ondanks dat het haar soms ruzie opleverde wanneer ze dit bespreekbaar maakte vond ze het wel belangrijk dat ze hierover eerlijk was. Ria was destijds soms ook wel brutaal, waarschijnlijk heeft dat ermee te maken gehad dat haar ouders er ook gewoon weinig waren. Toen Ria zestien was heeft ze nog een poos bij haar zus in huis gewoond. Ze is met haar zeventiende levensjaar samen gaan wonen, met een jongen die uiteindelijk aan de heroïne verslaafd is geraakt. De relatie is beëindigd toen Ria een jaar of negentien was. Ze is toen in haar huidige woonplaats gaan wonen en is al die tijd blijven blowen. Op een gegeven moment heeft ze een man leren kennen, die werkte in de koffieshop. Zij hebben samen ook regelmatig geblowd.

Met deze man is ze getrouwd. Hij is ziek geworden en zij is met hem samen het hele proces aangegaan rondom ziekenhuisbezoeken. Hij is later overleden aan kanker. Destijds besloot ze voor zichzelf als ze dertig is, dan gaat ze stoppen met roken. Ria is nu 42 en rookt nog steeds. Nadat ze haar man had verloren had ze geen motivatie om met roken en blowen te stoppen. Ook heeft ze na het verlies van haar man verschillende sessies gehad met een psycholoog.

Na vijf jaar in dezelfde stad te hebben gewoond na het verlies van haar man, is ze vertrokken naar Amsterdam. Ze had het gevoel twee leventjes te leiden. Ze werkte in de horeca dus veel mensen begroette haar op straat en vroegen hoe het met haar ging. Zij was daar op een gegeven moment klaar mee en is weggegaan. Ze heeft toen tien jaar in Amsterdam gewoond. Ook in Amsterdam heeft ze contact gehad met een vrouwelijke psycholoog. Daar wonend heeft ze haar blowen door gezet, dit was niet bewust een uitweg geweest op alles wat er was gebeurt maar doordat het een normale gang van zaken was, is het wel voortgezet. Dit ondanks dat ze tussendoor bij een vriendengroep zat waarvan zij de enige was die blowde. Zij is geen type geweest dat in de koffieshop ging zitten en apathisch voor zich uit keek. Zij is steeds gewoon haar wietjes gaan halen en voordat ze moest gaan werken rookte ze een paar jointjes en poetste ze haar huis.

In Amsterdam heeft ze een man leren kennen waarvan ze nu haar vijfjarig zoontje heeft. Deze man woont nog steeds in Amsterdam. Ria is zelf weer terug naar haar eerdere woonplaats vertrokken. Daar waar ook haar man ligt begraven. Voorheen was ze hier angstig voor, wat dit met haar zou doen, maar ze ziet nu Amsterdam als een lange vakantie. Met de vader van haar kind heeft ze nog wel contact want haar zoontje gaat om de week een weekend naar hem toe en ook de vakanties worden verdeeld. Zij wil graag haar zoontje het contact met zijn vader niet afnemen. Op zich gaat dit allemaal wel goed, maar Ria heeft soms wel moeite te hebben met het stellen van grenzen. Daarnaast heeft Ria nu anderhalf jaar een relatie. Soms beïnvloed het contact met de vader

van haar kind het leven met haar vriend ook. Ze raakt opgefokt als de vader van haar kind dingen met haar kind bespreekt die niet essentieel zijn om te benoemen.

De rouwe randjes van het verlies van haar man zijn er nu wel van af maar ze merkt aan zichzelf dat er een knik in haar stem komt wanneer ze erover begint te praten. Ze heeft de afgelopen jaren veel moeite gehad met het vormgeven van haar toekomst naar aanleiding van het verlies van haar man. Ze had in het begin ook erg veel moeite met het zien van haar zus die wel een gezinnetje heeft. Ria vindt het nog steeds moeilijk na te denken over haar toekomst en kan dan ook geen antwoord geven op de vraag waarover zij zichzelf over een aantal jaren ziet. Zij benoemt dan ook dat het zomaar ineens afgelopen kan zijn.

Ria is via de huisarts bij een praktijkondersteuner terecht gekomen. Dit omdat Ria af gaf niet lekker in haar vel te zitten en af en toe last te hebben van paniekaanvallen. Ze komt dan met haar gedachte op een plek waar ze niet wil zijn. Haar praktijkondersteuner heeft ervoor gezorgd dat deze nare ervaring de naam 'paniekaanval' heeft gekregen. Dit zijn korte maar wel heftige paniek momenten. Ze krijgt op dat moment hartkloppingen, is de controle even kwijt en raakt in de paniek dat er mogelijk iets met haar zou gebeuren. Wanneer haar de vraag gesteld wordt of haar paniekaanvallen mogelijk betrekking hebben op het verlies van haar man, bevestigt ze dat. Ze benoemt dat ze niet kan inschatten hoe haar leven er over twee jaar uit ziet en dat haar haren daar letterlijk van overeind gaan staan. Ria is van zichzelf een denker. Dit maakt dan ook dat het voor haar misschien beter zou zijn om te stoppen met blowen. Ria kan ook moeilijk omschrijven wat het haar oplevert als ze blowl. Ze voelt niet goed meer wat wiet met haar doet omdat ze voorheen altijd dagelijks rookte. Ze heeft met haar praktijkondersteuner ook gesproken over het feit dat ze het blowen eigenlijk wel beu was. Haar praktijkondersteuner heeft haar toen verteld over Nex2Next. Het heeft een aantal maanden geduurd voordat Ria daadwerkelijk contact op nam. Dit was voor haar een stap waarbij ze de confrontatie met zichzelf moest aangaan, alsof ze moest erkennen dat ze hulp van een ander nodig had.

Ondanks dat Ria in het begin drie weken achtereenvolgend gestopt is met blowen doordat ze dagelijks op whatsapp contact had met de ervaringsdeskundige, is zij toch weer af en toe gaan blowen. Op dit moment blowl ze voornamelijk voor de gezelligheid en alleen nog maar 's avonds en niet dagelijks. Daarbij is wel merkbaar dat ze de volgende dag moeilijker haar bed uit kan.

Van de ene kant wil Ria wel stoppen voornamelijk omdat ze met haar kindje zit. Voordat hij geboren was maakte het haar niet zoveel uit. Ze vindt het niet fijn dat haar zoontje zijn vader en haarzelf ziet roken en alcohol ziet drinken. Ook ondanks dat het eerder nooit een probleem was voor haar vindt ze het nu wel vervelend dat ze ook het geld van haar zoontje opmaakt. Ze weet dan niet goed of ze nu wel of niet door wil gaan met blowen. Ze weet wel dat ze niet altijd lekker in haar vel zit en dat er iets moet veranderen. Haar gezondheid en paniekaanvallen zijn daarnaast eveneens een reden om te stoppen. Ze is daarbij angstig dat ze iets aan haar longen krijgt. Van de andere kant zegt ze ook dat blowen voor haar nauwelijks een probleem is geweest, dat ze zichzelf niet ziet als een verslaafde en twijfelt ze of ze wel echt helemaal wil stoppen.

Voorbeelden van Cliëntaantekeningen uit het cliëntenoverleg 2017

Een aantal vrij willekeurige voorbeelden uit delen van aantekeningen, die Nex2Next maakte met betrekking tot cliënten.

Ze geven een schets van hulpvragen en door ervaringsdeskundigen in gang gezette acties. Ze geven beslist geen compleet beeld van het totale begeleidingstraject: het gaat om een impressie.

1.	Ik heb telefonisch toestemming gevraagd aan cliënt om deze gegevens aan het project N2N door te geven en daarvoor toestemming. Cliënt is op de hoogte dat hij gebeld wordt voor een kennismakingsgesprek. Cliënt heeft een alcohol afhankelijkheid (laatste 3 jaar) maar is al lange tijd clean met kort geleden een terugval van een avond. Ook heeft cliënt door traumatische ervaringen in zijn jeugd een PTSS-aandoening. Daarnaast is cliënt geïndiceerd dat hij de een anti sociale persoonlijkheid stoornis heeft en borderline is. Cliënt heeft met alle instituten in 's-Hertogenbosch
----	---

	<p>contacten maar deze leiden tot op heden tot niets. ED heeft deelnemer geholpen met het verkrijgen van de indruk en heeft vervolgens geen contact meer met hem gekregen. Wij sluiten het contact af. 19-04-2017 via WeenerXL. Contact hervat. Proberen een plek te regelen voor hem bij smartcoach. Cliënt is voor de 2e keer aangemeld.</p> <p>22-5-2017: Contacten met Smartcoach; wacht op voorziening beschermd wonen.</p> <p>12-05-2017: Contact is hervat en loopt nog. Nog steeds via Smart Coach.</p> <p>10-07-2017: A. gaat over naar een beschermde woonvorm.</p>
2.	<p>Wil graag ervaringsdeskundige worden, heeft een verslavingsachtergrond. Wij hebben overleg met de Weener over de voortgang. Clint neemt deel aan de coaching-groep en wil graag zo snel mogelijk een opleiding gaan volgen. Ook de Weener wil dit, hij kan niet nog een jaar in de uitkering blijven. Afsproken dat we een drie gesprek houden. Daarna gaan we hem koppelen aan een ervaringsdeskundige. Deelnemer is gestopt bij samen herstellen. Graag terugkoppelen aan Weenergroep!!! Deelname coaching-groep. Afgesloten. Alleen contact gehad, maar hebben we nog nooit gezien.</p> <p>22-5-2017. Contact afgesloten.</p>
3.	<p>Wil graag ervaringsdeskundige worden. Hij mag vanuit de Weener hieraan meewerken. Frans heeft naast het volgen van de coaching-groep ook werk. Hij mag eventueel in de toekomst een opleiding volgen. Geen ondersteuning vanuit ervaringsdeskundigheid, maar neemt deel aan de coaching-groep.</p> <p>23-01-17 gaat als vrijwilliger werken bij dag en nachtopvang of hostel. Deelname coaching-groep.</p> <p>22-05-2017 Contact afgesloten</p>
4.	<p>Deelnemer is aangemeld door de WeenerXL. Er was sprake van dakloosheid. Deelnemer woonde in een tentje. Deelnemer is doorverwezen naar de dag- en nacht opvang van NK en heeft deelgenomen aan de ervaringsgroep i.v.m. cannabis problematiek. Deelnemer is gestopt en niet meer komen opdagen. Het contact hebben wij niet meer kunnen herstellen. Afgesloten.</p>
5.	<p>Aanmelding: R.S. Meneer heeft wat extra ondersteuning nodig, mogelijk alcoholproblematiek aan ten grondslag. 44-jarige man die alleen woont. Kan soms boos reageren.</p> <p>23-01-17: Ondanks alle inspanningen, komt deelnemer zijn afspraken niet na. Ervaringswerker heeft alleen telefonisch contact gehad. Verder contact komt moeizaam tot stand. Nog even aanhouden om te kijken of er nog een driegesprek komt met praktijkondersteuner. Afgesloten, deelnemer wilde geen contact meer. Neemt contact op als hij weer gemotiveerd is.</p>
6.	<p>D.R. woonplaats X man kan eigen risico niet betalen om desbetreffende hulp te krijgen graag ondersteuning in bijzondere bijstand aanvraag. Graag ondersteunen in het traject. Is bezig met deelnemer voor bijzondere bijstand. Heeft bijzondere bijstand gekregen voor bewindvoering. Ervaringsdesk. Gaat met deelnemer overleggen of een aanmelding bij NK nog nodig is. Telefoon staat uit. Afsluiten</p> <p>10-07-2017: Deelnemer is afgesloten en inmiddels aangesloten bij het huis in de Wijk in Oss. Doelen zijn bereikt.</p> <p>Is geholpen en heeft nu contact met het Huis van de Wijk in Oss.</p>
7.	<p>Deelnemer wordt aangemeld i.v.m. cannabisproblemen. Zijn vriendin vertrekt naar Zeeland voor een maand. Deelnemer ziet erg tegen aankomende periode op en vraagt ondersteuning. Na een aantal individuele gesprekken met ervaringswerker is deelnemer gestopt met het gebruik van cannabis. Deelnemer is tevreden over het contact wat er geweest is met N2N.</p> <p>06-06-2017: Deelnemer heeft zich opnieuw aangemeld bij ED.</p> <p>Is weer gaan blowen. Zijn vrouw heeft hem verlaten.</p> <p>10-07-2017: Deze deelnemer heeft zich opnieuw aangemeld.</p> <p>24-07-2017: Rutger heeft zich opnieuw aangemeld.</p> <p>11-09-2017: ED neemt contact op of hij nog behoefte heeft aan ondersteuning en of er nog contact nodig is.</p>
8.	<p>Uitbehandeld bij de GGz, sprake van recidiverende depressie. Hij is stress gevoelig en moet actief blijven. Het is een man waar goed mee te werken is. Hij wil graag contact.</p> <p>23-01-17 contact loopt, zijn aan het kijken om twee uur pgb onder te brengen bij smart coach. Smart coach neemt de pgb onder hun beheer en deelnemer heeft Buddyhulp. Contact loopt. Ondergebracht bij door & Voor. Is geholpen met het verkrijgen van een PGB.</p> <p>23-02-17 Toegewezen aan ED-er. Contact loopt. Het contact gaat positief afgesloten worden. Zowel</p>

	<p>praktijkondersteuner als deelnemer zijn zeer tevreden.</p> <p>27-03-2017 ED gaat na of hij nog hulp nodig heeft.</p> <p>24-04-2017 Wacht op antwoord van Door & Voor m.b.t. PGB.</p> <p>22-05-2017 Loopt nog. ED-er blijft het contact onderhouden. Contacten bestaan met Door en Voor.</p> <p>11-09-2017 Besproken vandaag. ED-er neemt contact met hem op.</p>
9.	<p>Cliënt is helemaal niet te spreken over NK, Ik ga hem zelf benaderen. Hij is al een keer door D. benaderd, maar hij wilde niks. Afgesproken met de Weener om hem nog een keer te bellen.</p> <p>25-10-2016 N.: niet telefonisch te pakken gekregen en nogmaals proberen. Is gebeld, was achterdochtig, wilde met rust gelaten worden. Gaat een bakkie koffie bij hem doen. L. had geen bezwaar dat hij langs kwam. Mooi!!!! Deelnemer heeft volgende week opnieuw een intake bij NK in Vught. Heeft zich opnieuw aangemeld.</p>
10.	<p>Aanmelding: man met zware alcohol problematiek. Beginnende Korsakov. Langdurig alcoholgebruik, wordt steeds agressiever. Ontkent alcoholgebruik en geeft aan dat zijn vrouw het probleem is. Alles al geprobeerd. Insteek graag motivering voor behandeling. Mevrouw Z. (vrouw van cliënt) gaat M. bellen om een afspraak te maken. Dan koppelen aan ED.</p> <p>10-07-2017: Deelnemer heeft nooit meer teruggebeld voor N2N ondersteuning, dit was wel zo met haar afgesproken. Kan nu afgesloten worden.</p> <p>23-01-17: mevrouw heeft nooit meer gebeld, geen contact. Toewijzing: G.</p> <p>24-04-2017: Afsluiten niks meer over gehoord</p> <p>12-06-2017: G. gaat stand van zaken na</p>
11.	<p>Belde 27-10 met N. Heeft verslavingsachtergrond en AA; vindt geen baat meer bij AA. Drie jaar geleden in Zuid Afrika opgenomen, nu teruggevallen. Behandeling bij psychiater en dat loopt goed. Wil graag aansluiting bij N2N. Ook geïnteresseerd in ontwikkelingstraject ED. Contact is hersteld.</p> <p>27-03-2017: loopt bij FACT NK. Heeft aangegeven alleen telefonisch contact te willen.</p> <p>24-04-2017 G. belt deze cliënt nog. Daarna afsluiten.</p>
12.	<p>Deze meneer is moeilijk te bereiken voor de reclassering. Zou N2N hier wat mee kunnen. Of wij willen proberen contact met hem te krijgen.</p> <p>23-01-2017: deelnemer wil niet meewerken, is terug gekoppeld naar de reclassering. Wij hebben iets meer van de reclassering gehoord, contact wordt afgesloten.</p> <p>12-06-2017 diverse malen contact met hem opgenomen. Hij is niet gemotiveerd, werd door reclassering gestuurd. Wilde niet.</p>
13.	<p>Reden van aanmelding: woonruimte. Deelnemer heeft moeite met dag- en nacht opvang en legt daarmee druk bij zijn ouders neer. (beide ouders zijn tegen de 80 jaar oud). Deelnemer gebruikt alcohol en cocaïne. Deelnemer heeft geen hulpvraag wil graag blijven gebruiken. Wil alleen een eigen huis. Ervaringsdeskundige heeft verwezen naar hostel, opvanghuis. Deelnemer wil alleen een eigen huis. Omdat deelnemer een schuld heeft bij de woningbouw kan hij geen eigen woning krijgen. Ervaringswerker heeft contact met ouders ter ondersteuning.</p> <p>27-03-17 Moeder heeft gebeld, Cliënt zat vast in Grave. Was 1,5 maand clean. Is niet welkom in hostel. Actie ondernemen: contact opnemen met Reclassering NK, vragen om hem op te zoeken om te kijken wat er gerapporteerd gaat worden, (soort delict, enz) om Plan van Aanpak op te kunnen stellen. Adequaaf afronden/evt over brengen naar een andere instelling. Misschien Leger des Heils.</p> <p>24-04-2017 Navraag gedaan bij reclassering. Contact gehad met A. en R. en overgedragen. Wij rapporteren niet.</p> <p>Is nu afgesloten. Kan nog terugkomen als er weer motivatie is.</p>
14.	<p>Asielzoeker woont in AZC. Methadon verslaving wil graag ondersteuning 23-01-17: deelnemer is tijdelijk opgenomen met een IBS in Vught NK. Na opname wordt contact voortgezet. Niks meer van gehoord, heeft zijn telefoon nummer veranderd. Is opgenomen geweest bij BOPZ Vught. Geen contact meer.</p> <p>Is terug naar het azc. Afgesloten</p>
15.	<p>Een verstandelijke beperkte. Altijd veel alcohol gedronken, staat op wachtlijst voor beschermd wonen. Heeft schulden. Hij vindt zichzelf te oud om opnieuw te beginnen gezien zijn beperking lichamelijk en verstandelijk. Het is een vriendelijke man die openstaat voor nex2next Zoekt woning. Wil vrijwilligerswerk doen en gaat naar ervaringsgroep.</p> <p>23-01-17: heeft inmiddels vier maanden niet meer gedronken. Deelnemer is geplaatst bij het honk (vrijwilligerswerk) en neemt deel aan ervaringsgroep. Wij blijven nog even contact houden omdat</p>

	<p>deelnemer binnen kort zelfstandig gaat wonen.</p> <p>24-04-2017 Client gaat begeleid wonen via Verduhuis en wordt nog ondersteund door ED-er, die zal ook weer contact met hem opnemen. Zoekt woning. Wil vrijwilligerswerk doen en gaat naar ervaringsgroep.</p> <p>01-05-2017: cliënt werkt niet mee. Afsluiten.</p> <p>10-07-2017: cliënt heeft zich opnieuw aangemeld.</p>
16.	<p>Man verblijft in crisisopvang, heeft al contact gehad met ED-er. Is al in behandeling bij NK. Contactpersoon wil graag de gegevens telefonisch doorgeven. Zij belt maandag 21 november. Is 3 mnd clean. Doet ook uc. Werkt weer en gaat naar begeleid wonen. ED heeft regelmatig contact met deelnemer en begeleider. Gaat binnenkort naar een beschermde woonvorm.</p> <p>10-07-2017 Kan afgesloten worden. Er is nog weinig contact, deelnemer heeft daginvulling.</p> <p>24-04-2017 Gaat dagbesteding doen via het Verduhuis. ED-er gaat bij hem langs deze week.</p> <p>12-06-2017: contact staat op laag pitje.</p>
17.	<p>Heeft een vrouw in haar praktijk die graag ondersteuning wil vanuit N2N ivm haar man die veel alcohol drinkt. De vraag is of wij dit kunnen. Mail beantwoord met ja. Zij werkt alleen op dinsdag en vrijdag, dus ik verwacht morgen meer te horen</p> <p>23-01-17: contact loopt, zijn zeer tevreden. Deelnemer heeft inmiddels vier maanden niet meer gedronken en neemt deel aan AA.</p> <p>27-03-2017: Gaat naar zelfhulpgroep Steunpunt Den Bosch. Al maanden nuchter. Client kan evt. afgerond worden. In ieder geval nog een of twee keer telefonisch afspreken met een tussenperiode van twee weken. De boodschap geven dat zij altijd nog telefonisch contact met ons kunnen opnemen. Dit ook terugkoppelen aan POH. Afgesloten</p>
18.	<p>Deelnemer verteld bij de Gemeente dat hij aan alles deelneemt (pc project, ervaringsgroep) en vraagt vervolgens geld voor fiets. Volgens ED-er werkt hij helemaal nergens aan mee. Driegesprek bij de gemeente om te kijken of we hem kunnen motiveren. Met begeleider naar deelnemer geweest. Hij wil niets meer. Contact wordt afgesloten.</p>
19.	<p>Deelnemer had problemen met alcohol en cocaïne. Toen wij contact met hem kregen was hij drie weken schoon van middelen. Ervaringswerker heeft een aantal keren telefonisch contact gehad, verdere ondersteuning was niet nodig. Deelnemer gebruikt geen middelen meer en contact met kinderen is hersteld. Afgesloten.</p>
20.	<p>23-01-17: contact loopt</p> <p>27-03-17: wilde even wat afstand. Aangemeld bij NK. Afspraak binnenkort. Moest van ouders. Client is hulpverlenersmoe. GGZ/RvA vindt het te intensief. Geeft ook aan misschien te willen blijven gebruiken. Heeft PDD-Nos en ADHD. Nog steeds een ingang. Heeft een nieuw telefoonnummer en nieuwe vrienden.</p> <p>24-04-2017: Deelnemer geeft aan minder te gebruiken. Is wat afhoudend in contact. Heeft contact met NK op advies van ouders.</p> <p>22-5-2017 ED-er wacht het initiatief van deelnemer af om een afspraak te maken.</p> <p>10-07-2017 Kan afgesloten worden. Deelnemer neemt geen contact meer op.</p>
21.	<p>23-01-17: contact stop gezet. Deelnemer verblijft voor 9 maanden in gevangenis. Was in proeftijd opnieuw met justitie in aanraking gekomen. Afsluiten. Aangemeld door verslavingsreclassering NK</p> <p>12-6-2017 Client is overleden aan een overdosis</p>
22.	<p>Wil graag ondersteuning.</p> <p>23-01-2017: contact loopt.</p> <p>27-03-2017: Gaat waarschijnlijk over naar begeleid wonen. Zit nu nog in de vrouwenopvang.</p> <p>12-06-2017: Opvang in Berlicum wil ze niet heen omdat dit uitzichtloos is. Ze gaat nu iets anders zoeken met begeleider.</p> <p>22-5-2017 Contact loopt nog; cliënt wacht op een plaats begeleid wonen.</p> <p>28-08-2017: wordt gebeld door ED-er volgende week, is nu op vakantie</p> <p>11-09-2017: wordt gebeld</p>
23.	<p>Deelnemer is uitgenodigd voor een voorlichtingsbijeenkomst van n2n. In de gesprekken geeft deelnemer aan dat hij alcohol en cocaïne gebruikt. Wil door middel van gesprekken met ervaringswerker proberen minder te gebruiken. Draait nu mee in de ervaringsgroep bij NK, contact loopt nog.</p> <p>27-03-2017: Moet solliciteren. Samen met ED. Werkt zwart, waardoor moeilijk af te stemmen.</p>

	<p>24-04-2017: cliënt wordt begeleid door ED-er met solliciteren. Gebruikt nog wel, maar wil zijn rijbewijs terug, dient hiervoor 3 maanden clean te zijn.</p> <p>22-5-2017 Contact loopt nog.</p> <p>12-6-2017 Gesprekken lopen;</p> <p>10-07-2017 Kan worden afgesloten. ED heeft hem geholpen met solliciteren. Er zal nog eenmaal een afspraak gemaakt worden met hem waarna hij op eigen kracht zal verdergaan. Doel behaald, wilde alleen graag hulp bij het solliciteren.</p>
24.	<p>Huize Padua wil deelnemer niet in behandeling nemen. Krijgt ambulante behandeling. Depressie, angsten, alcoholgebruik. ED-er komt twee keer per week bij hem langs om hem te ondersteunen in het dagelijks leven. Graag een ervaringsdeskundige om hem in zijn kracht te zetten. 23-01-2017: contact loopt. Deelnemer heeft een lichte verstandelijke beperking.</p>
25.	<p>Wil graag ondersteuning vanuit N2N.</p> <p>23-01-17: crisisdienst van NK gaat de mogelijkheden onderzoeken voor hulp. Het contact loopt.</p> <p>27-03-2017: Uit gesprek met NK- kwam naar voren dat cliënt veel te veel hulpverleners om hem heen had. Meeste behoefte heeft hij aan contact N2N. Positief gesprek geweest UWV Traject Re-integratie: (cliënt is leerszaam. Wel nog urine controle). Reclassering houdt contact.</p> <p>24-04-2017: ED-er heeft cliënt begeleid naar UWV t.b.v. re-integratie.</p> <p>22-05-2017 Depressie-klachten. Begeleiding reclassering loopt nog.</p> <p>12-06-2017: clean, maar gaat niet goed met hem, hij is erg boos op justitie. Heeft medicatie. Professioneel hulpverlener is gebeld hierover en zij heeft contact opgenomen met reclassering. Medicatieaanpassing lijkt nodig.</p> <p>24-07-2017: Is psychisch in de war. Zijn ex heeft naaktfoto's van hem geplaatst op facebook en hij wordt door zijn ex gestalkt. De ED is met hem meegegaan om aangifte te doen bij de politie. ED geeft aan veel van deze casus te leren.</p> <p>11-09-2017: ED gaat mee naar de rechtbank 27-11 Na rechtszaak teruggevallen. Heeft zich inmiddels herpakt. Nu om en om contact met professioneel hulpverlener én met ED-er N2N. Terugval wel/niet melden bij reclassering? Terugval zou consequenties hebben voor zijn schuldhulpverlening. Huisarts is ook op de hoogte, neemt ook weer medicatie.</p>
26.	<p>23-01-17: contact loopt.</p> <p>27-03-2017: Na 9 weken toch weer teruggevallen. Door ED weer terug in haar kracht gezet en weer 2 weken clean. ED heeft afspraak in deze week.</p> <p>24-04-2017 Heeft wat tegenslagen gehad, waardoor ze weer is gaan gebruiken. Vanaf Pasen weer gestopt. Heeft weer afspraak staan op 27 april.</p> <p>12-6-2017. Wil zelf contact afsluiten; wil blijven gebruiken.</p>
27.	<p>Moeder belde over haar zoon van 47 over wie zij zich zorgen maakt. Er is sprake van alcoholgebruik en vervuiling. Zoon wil meewerken. Wij hebben geen naam. Graag gegevens aanvullen!!!</p> <p>27-03-2017: cliënt is teruggevallen na 1,5 week clean te zijn geweest. Is naar de meeting geweest, en even een tijdje niet, toch weer opgepakt en vecht weer.</p> <p>24-04-2017: cliënt is 5 weken nuchter. Wil gaan werken. Krijgt sollicitatie-ondersteuning van ED.</p> <p>22-5-2017 Traject loopt nog en het lijkt beter met hem te gaan; financieel lijken de zaken op orde.</p> <p>12-06-2017: hij werkt weer, is clean, zijn huis ook en er is tweewekelijks contact hem. Contact zal ook voortduren.</p> <p>24-07-2017: ED helpt hem bij het op orde brengen van zijn financiën. Gaat nog steeds goed met deelnemer.</p> <p>11-09-2017: Client heeft nog veel zucht. En wordt geholpen met zijn financiën.</p>
28.	<p>Heeft voorlichting gekregen over N2N. Paniekaanvallen.</p> <p>23-01-17: kort gesproken bij de Weener-groep. Is een vrouw met angstklachten. Contact komt moeizaam tot stand.</p> <p>27-03-2017: Worstelt nog met haar angsten.</p> <p>12-06-2017: Trekt aan de bel als zij daar klaar voor is. ED neemt contact op met haar consulente van Weener XL, ook om het contact te hernieuwen.</p> <p>24-07-2017: Wordt afgesloten. Cliënte heeft veel last van haar angsten en is niet te motiveren om een afspraak te maken. Ze durft haar huis nauwelijks uit te komen.</p>
29.	<p>Had een hoop schulden en zou haar huis uit worden gezet. Met ED overlegd. Uitzetting heeft ED kunnen voorkomen. Heeft ook bij <i>Samen Herstellen</i> gelopen. Is ontevreden over hulpverlening.</p>

	Schuldenproblemen; prostitutie.
30.	<p>Speedgebruik. Heeft een terugval gehad, gaat via de Weenergroep een opleiding doen, een omscholing. ED heeft contact met deelnemer.</p> <p>27-03-2017: ED gaat hem bellen. Client komt via Den Bosch binnen.</p> <p>24-04-2017: Gaat deelnemen aan ervaringsgroep, samen met zijn vriend.</p> <p>22-5-2017: Belde afspraak met ED af en zij gaat hem weer benaderen.</p> <p>12-06-2017: brief gehad van de gemeente, gaat nu over naar andere ED, en zij gaan samen kijken naar een opleiding.</p> <p>24-07-2017: is overgegaan naar ED. ED gaat deze week met deelnemer naar de Weener-groep om de mogelijkheden van werk te onderzoeken.</p> <p>28-08-2017: bij de Weener Groep geweest. Weener geeft hem de ruimte om aan zijn herstel te werken. Hij wordt misschien in staat gesteld om een opleiding te gaan volgen binnen de Weener.</p> <p>11-09-2017: ED wacht op uitslag van zijn sollicitaties. ED gaat opnieuw mee naar de WeenerXL. Cliënt zou vrijwilligerswerk gaan doen, maar is hier nog niet mee begonnen. Gebruik verminderd naar 0.</p>
31.	<p>ED heeft wekelijks gesprekken met deelnemer. Deelnemer wil graag werken bij dierenambulance, ED gaat met hem mee voor het eerste gesprek. 27-03-2017: ED belt na vakantie. 24-04-2017: ED pakt dit op.</p> <p>22-5-2017: er wordt binnenkort pijnbehandeling ingezet.</p> <p>12-06-2017: gaat naar pijnkliniek, daarna neemt hij weer contact op.</p> <p>24-07-2017: heeft veel pijnklachten en is door huisarts doorverwezen naar een pijnkliniek. Hij staat op een lijst, maar niet als urgent. Tot nu toe zijn de afspraken met de pijnkliniek door de pijnkliniek zelf een aantal keren afgezegd. ED gaat kijken met deelnemer of ED misschien de pijnkliniek vanuit zijn positie kan bellen. Of in ieder geval om te vragen hoe het gerealiseerd kan worden dat deelnemer geholpen word. Mogelijk opnieuw in overleg met huisarts.</p> <p>28-08-2017: Heeft angsten onder controle en is meer gaan werken. Pijnkliniek is niet gebeld door ED. Hij is meer gaan werken. Afspraken werden steeds afgezegd.</p> <p>11-09-2017: ED gaat hem opzoeken in Oss. Hij komt uit Nuland, een Meierijgemeente.</p>
32.	<p>Moeder van een zoon van 20 jaar. Zoon (cliënt) heeft een weed en gameverslaving. Er is sprake van PDD-NOS en ADHD. Daarnaast heeft cliënt een lichte verstandelijke beperking.</p> <p>27-03-2017: ED heeft bij RvA navraag gedaan. Client heeft geen traject gehad door diverse redenen. Heeft binnenkort een intake bij Smartcoach. Is 3 wkn clean en blowt minder. Client helpen bij zelfstandigheidsbevordering. Daarbij hem niet overvragen. Intake smartcoach is niet de juiste instelling voor hem. Formulier SWT moet eerst beoordeeld worden om in behandeling te komen voor een Beschermd Wonen plaatsing.</p> <p>22-5-2017 Wijkteam ingezet: er wordt gezocht naar een mogelijkheid tot beschermd wonen.</p> <p>12-06-2017: Wordt opgenomen bij Labyrinth, eerst detox en nog contact met ED. Wordt intensief begeleid, ook door ED.</p> <p>24-06-2017: Deelnemer is bij Labyrinth eruit gezet en woont weer tijdelijk bij zijn ouders. Op 24 juli heeft hij een gesprek bij Kentra24 van NK en hij gaat mogelijk opgenomen worden in St. Oedenrode.</p> <p>28-08-2017: Is nu thuis. Heeft een intake bij Yes we Can clinics, maar is bij verschillende instanties afgewezen. Als hij wordt afgewezen (ivm zorgverzekering die niet betaald is) hangt RM boven zijn hoofd.</p> <p>11-09-2017: opgenomen in Vught. Hoort of hij een RM krijgt. Vrijdag afspraak met ED in afwachting van donderdag.</p>
33.	<p>Client heeft moeite met het verwerken van zijn echtscheiding. Dit is ongeveer 3 jaar geleden. Heeft een alcoholproblematiek. Hierdoor heeft cliënt heeft hulp gezocht bij NK.</p> <p>13-03-2017: Is een N2N-deelnemer die ook is doorverwezen richting NK voor meer hulp. Begin vorige week is hij al aangemeld bij NK Den Bosch, maar heeft nog geen hulp ontvangen omdat het wachten nog op de verwijfsbrief is.</p> <p>27-03-2017: Contact loopt. Wachten op ondersteuning vanuit NK. Zal door NK worden benaderd.</p> <p>24-04-2017: 2 weken droog.</p> <p>22-5-2017: ED heeft intensief contact met hem. Hij wordt nu ambulantly begeleid door NK en ervaart het NK-contact als slecht. Hij leunt erg op ED.</p> <p>12-06-2017: Is niet te spreken over NK. Deelnemer zoekt nu psychologische hulp bij het verwerken</p>

	<p>van zijn scheiding. 11-09-2017: hier gaat ED nog steeds naar toe. Krijgt EMDR momenteel.</p>
34.	<p>Deelnemer wordt aangemeld door MO. Er is sprake van cocaïnegebruik in het verleden. Deelnemer geeft aan geen cocaïne meer te gebruiken. Hij wil graag ondersteuning. Heeft volgende week een intake voor behandeling bij NK. MO stelt het op prijs dat er ook nog een driegesprek plaatsvindt. Zij wil graag op de hoogte gehouden worden. 24-04-2017: MO, inloopschip. Ging even wat minder en zit nu bij de ambulante detox. 12-06-2017 Gaat goed met hem. 22-5-2017: Wordt nog steeds ambulante begeleid door NK. Gaat goed. 12-6-2017 We zullen af en toe het contact met hem onderhouden. 24-07-2017: Afgesloten, er is al lang geen contact meer.</p>
35.	<p>Deelnemer heeft problemen met alcohol en cannabis. Heeft in het verleden ook andere soorten drugs gebruikt. Heeft behandeling gehad bij de RvA in zijn jeugd. Ook heeft hij behandeling gehad bij NK, waar hij niet zo tevreden over is. Wil graag ondersteuning vanuit ervaringsdeskundigheid. 13-03-2017: Cliënt drinkt acht halve liters per dag. Hij heeft leverwaarden van bijna 1800. Hij moet echt stoppen en heeft ook een bus Antabus pillen. Toch lijkt het hem niet te lukken. ED geeft aan dat deze cliënt in haar irritatiezone zit. Iedere dag bericht hij ED dat het weer niet gelukt is om te stoppen. Maar morgen gaat hij het dan weer proberen. ED probeert hem steeds weer in zijn kracht te zetten, maar dit is dan tevergeefs. De cliënt moet terug naar NK, maar heeft hier een antipathie tegen opgebouwd. Client legt alles buiten zichzelf en speelt in op de gevoelens van ED. Zij zit in haar reddersrol. Voor haar is deze cliënt confronterend, hij doet haar aan haarzelf denken. Wat is zijn exacte hulpvraag: hij wil hulp bij stoppen. Temaleider adviseert om de keuze bij cliënt te laten. Hij hoeft niet elke dag meer te bellen. Als hij wil delen kan hij dit doen in een supportgroep. De deelnemer heeft nog steeds geen keuze gemaakt om te stoppen en dus heeft voortzetting op deze manier geen zin. Aangezien hij niet veel op heeft van NK, waar je hem in eerste instantie naar zal verwijzen, kan dat ook bijv Momentum of Jellinek zijn, echter moet je er wel rekening mee houden of de zorgkostenverzekering alles zal vergoeden. 27-03-2017: Cliënt is nog clean heeft hij aan ED gemeld. 24-04-2017: Afgelopen weekend weer gaan drinken na 3 weken clean te zijn geweest. ED belt hem voor een afspraak. 22-05-2017: Hij heeft weer contact gezocht en uitte de wens om te stoppen met gebruik. Contact loopt. 12-06-2017: Heeft 2 keer afspraak afgezegd. Heeft wel de wil om te stoppen. Contact blijft nog aan, maar blijft moeizaam verlopen. 24-07-2017: Deelnemer is teruggevallen en durft ED niet onder ogen te komen. Hij wil wel weer contact, maar durft het nu nog niet aan. ED gaat hem opnieuw benaderen om te kijken of het contact hersteld kan worden. 11-09-2017: nog steeds contact mee, valt nog regelmatig terug. Wil naar huisarts voor medicatie om te stoppen.</p>
36.	<p>11-09-2017: man heeft drankprobleem en vrouw heeft hulp ingeroepen omdat ze het beu is.</p>

3. Nex2Next: de organisatie, de samenwerking, de projecten

a. Bestuur

In de startperiode bestond het bestuur van de stichting uit Nico Hopman (voorzitter), Siwert Meijer (penningmeester) en Cor Verbrugge (secretaris). Die periode duurde in het verslagjaar tot en met april. Vervolgens stelde Novadic-Kentron dat het onwenselijk is dat Cor Verbrugge een ongewenste “dubbelfunctie” vervulde: wetenschappelijk medewerker van genoemde organisatie én bestuurslid van **Nex2Next**. Hoewel de onderbouwing van de argumentatie van Novadic-Kentron het bestuur niet duidelijk werd verliet Cor Verbrugge het bestuur. Cor bleef op afstand een gewaardeerd adviseur van het bestuur.

Marcel van Natterm werd bereid gevonden de opengevallen plaats in te nemen en hij trad tot het bestuur toe.

De directeur van “Markieza” (Margreet Diks- Van Heumen) en een oud-wethouder van de gemeente 's-Hertogenbosch (Geert Snijders) werden in de loop van 2017 bereid gevonden op te treden als bestuursadviseurs. Hierdoor werden bestuurskracht, kennis/ervaring en netwerk versterkt. Eerstgenoemde werd voor haar adviseurschap betaald door **Nex2Next**. Hierbij past nog een kanttekening: onderkend werd dat het samengaan van de positie van bestuursvoorzitter én programmaleider (Nico Hopman) geen ideale is, en niet “volgens het organisatie-boekje” is. Dit is besproken binnen het bestuur en met ambtenaren van de gemeente 's-Hertogenbosch. Conclusie was dat er gegroeid moest worden met de riemen die er toen waren. In het verslagjaar is het niet gelukt verdere bestuursuitbreiding te realiseren en de functies te splitsen. In 2019 zal opnieuw worden gezocht naar genoemde bestuursuitbreiding waarna de programmaleider zich uit het bestuur zal terugtrekken. Intussen vonden er periodieke kascontroles plaats door de penningmeester: onder meer de door de programmaleider betaalde rekeningen en declaraties werden gecontroleerd (en correct bevonden).

b. Samenwerking met reguliere zorginstellingen

- In de loop van het verantwoordingsjaar werden verschillende ontmoetingen gerealiseerd tussen **Nex2Next** en de Cliëntenraad van Reinier van Arkel (onder meer – maar niet uitsluitend – over het Respijthuis-in-ontwikkeling; zie punt n). Daarnaast waren er ontmoetingen met vertegenwoordigers van de cliëntenraden van Novadic-Kentron en Maatschappelijke Opvang.

Al deze gesprekken waren er op gericht bijdragen te leveren aan de doelstellingen van **Nex2Next**.

Novadic Kentron

Van de samenwerking met de drie professionele zorginstellingen was die met Novadic-Kentron het meest intensief. **Nex2Next** heeft die samenwerking ervaren als – over het algemeen – productief en constructief, alhoewel er over en weer nog veel valt te leren voordat gesproken kan worden van een optimale samenwerking. Keerzijde van de intensieve samenwerking – het werd eerder al genoemd – was dat **Nex2Next** daardoor, onbedoeld, teveel werd vereenzelvigd met focus op de sector “verslaving”.

- De coördinator van Novadic-Kentron, belast met herstelondersteuning en de inzet en opleiding van ervaringsdeskundigen, vervulde in 2017 geruime tijd de rol van (door **Nex2Next** betaalde) teamleider van de ervaringsdeskundigen. Zij richtte zich op de verdeling van cliënten over de beschikbare ervaringsdeskundigen, de registratie van cliënten, de kwaliteitsbewaking en zij vervulde de gewenste brugfunctie tussen beide

organisaties. In samenwerking werd gezocht naar de uitbreidingsmogelijkheden van de inzet van ervaringsdeskundigheid en de verdere ontwikkeling van herstelondersteuning. Omdat de eigen organisatie teveel van haar aandacht behoefte werd eind 2017 die samenwerking beëindigd maar leven de contacten in de vorm van een adviseurschap bestaan.

- Door het jaar heen heeft Novadic Kentron steeds ten eigen laste parttime ervaringsdeskundigen ingezet voor de activiteiten van **Nex2Next**. Daarnaast werden parttime ervaringsdeskundigen ingezet die werden doorbelast aan **Nex2Next**. Omdat deze ervaringsdeskundigen ook werkzaam waren bij de organisatie van Novadic Kentron vervulden ook zij een brugfunctie tussen beide organisaties waardoor kennis en ervaring werden uitgewisseld en geïntegreerd.
- Opgemerkt wordt dat over de hoogte van de door Novadic-Kentron doorbelaste kosten nogal eens forse discussies werden gevoerd. Wat daarvan werd geleerd is dat tevoren over dat onderwerp glasharde afspraken gemaakt moeten worden.
- Korte tijd faciliteerde **Nex2Next** een lotgenotengroep van ouderen. Vrij snel na de start nam Novadic-Kentron die groep over van **Nex2Next**, hetgeen leidde tot enige discussie, maar niet tot het terugdraaien van die maatregel.
- Opgemerkt moet worden dat met het vertrek naar de “moederorganisatie” van één van de door Novadic-Kentron beschikbaar gestelde ervaringsdeskundigen ook een vrij groot (19) aantal cliënten van **Nex2Next** vertrok (en verder werd begeleid door Novadic-Kentron). Enerzijds werd dat als bedreigend ervaren door het team van **Nex2Next**, anderzijds is dit ook te beschouwen als een uiting van de gewenste samenwerking tussen **Nex2Next** en de professionele zorgorganisatie: het is maar hoe je het bekijkt! Enerzijds dus ongunstig voor de tellingen van **Nex2Next**, anderzijds een stap in de richting van geïntegreerd aanbod van ervaringsgerichte herstelondersteuning “op welke manier dan ook”. In ieder geval werd deze gebeurtenis door het team van **Nex2Next** beschouwd als aanleiding tot (her-)bezinning op zaken als bestaansrecht, werkwijzen en samenwerking. Beschouwd als een “leermoment”, dus.
- Voor **Nex2Next** is bestendinging van de samenwerking niet voldoende: uitbreiding is op z'n plaats. Die uitbreiding van samenwerking kan mede gestalte krijgen door de voorgenomen ontwikkeling van een “herstelacademie” of een “zelfregiecentrum”.
- De beschikbaar gestelde huisvesting werd al genoemd.

Reinier van Arkel

- De samenwerking met deze instelling groeide gaandeweg het verslagjaar. Aanvankelijk was die betrekkelijk stroef, maar gaandeweg werd die – mede door de ontwikkelingen rond het op te richten Respijthuis – steviger. Een versnelling ontstond toen de overname van “De Stijl” (van Reinier van Arkel naar **Nex2Next**) meer en meer in zicht kwam. De verwachting is gerechtvaardigd dat op grond van die ontwikkeling de samenwerking in 2018 meer vorm en inhoud zal krijgen, en dat geldt zeker ook in verband met de ontwikkeling van een “herstelacademie”.
- Eén van de ervaringsdeskundigen van Reinier van Arkel raakte gaandeweg meer betrokken bij **Nex2Next** en nam doorgaans ook deel aan het wekelijkse teamoverleg. Zij werd door Reinier van Arkel “om niet” parttime ter beschikking gesteld.
- In de loop van het jaar ontstonden ook meer contacten met de instelling rond het onderwerp “Beschermd Wonen” (een onderwerp dat aan de wortel lag van het ontstaan van het programma).

GGZ Oost Brabant

De samenwerking met deze instelling verliep in het verslagjaar moeizaam en weinig vruchtbaar. Deels is dat te verklaren door het feit dat het adherentiegebied van deze

instelling maar weinig overlap kent met het werkgebied van **Nex2Next** (alleen de gemeente Veghel). Er werden enige hoopgevende contacten gelegd die zouden kunnen leiden tot samenwerking in de Veghel-gemeente Meerij-stad (inclusief de parttime inzet van een door GGZ Oost-Brabant betaalde ervaringsdeskundige), maar die contacten leidden in 2017 nog niet tot daadwerkelijke samenwerking. In 2018 zullen die pogingen worden voortgezet. Gedurende 2017 heeft Oost Brabant twee keer kortdurend een parttime ervaringsdeskundige, in hun dienst, beschikbaar gesteld. Die constructie leidde helaas niet tot een vruchtbare samenwerking en hun inzet – voor zover die al plaatsvond – leidde niet tot ondersteuning van cliënten.

Nex2Next heeft geen bijdragen kunnen leveren aan de meer herstelgerichte benadering en inzet van ervaringsdeskundigheid van deze instelling.

c. Samenwerking met gemeente(n)

- De gemeenten uit de Meerij-Bommelerwaard waren gedurende het jaar 2017 de (enige) financiers van **Nex2Next**.
 - Intensieve contacten (vooral met betrekking tot voortgang, probleemoplossing en subsidiëring) vonden plaats met verschillende ambtenaren van de gemeente 's-Hertogenbosch, van wie steeds alle medewerking werd ondervonden.
 - Samenwerking om het terrein van ondersteuning bij de transitie Beschermd Wonen werd wel gezocht, maar in het verslagjaar nog niet gerealiseerd.
 - Datzelfde geldt voor de contacten met de sociale wijkteams, waarmee nog onvoldoende samenwerking werd gerealiseerd. In beide gevallen werden wel de fundamenteen gelegd.
 - Eén keer werd een presentatie gegeven voor een aantal voor dit onderwerp relevante ambtenaren uit de deelnemende gemeenten.
- In de loop van het verslagjaar vonden voortgangs-gesprekken plaats met de verantwoordelijk wethouder van de gemeente 's-Hertogenbosch.
- In de loop van 2017 werd geprobeerd om ook een samenwerking aan te gaan met een gemeente die niet behoort tot de Meerij/Bommelerwaard: de gemeente Oss. Die gesprekken kwamen voort uit het feit dat nogal wat cliënten uit die gemeente zich meldden, en in feite konden die cliënten als gevolg van de vigerende subsidievoorwaarden niet door **Nex2Next** worden ondersteund. Helaas bestond van de zijde van die gemeente op dat moment nog geen belangstelling voor samenwerking en werd de afspraak gemaakt te zijner tijd opnieuw te bezien of een samenwerking tot stand kan worden gebracht. Animo voor deelname lijkt voldoende aanwezig en mogelijk kan op langere termijn, samen met “Door en Voor” (wél actief in deze gemeente), ervaringsdeskundige ondersteuning – gesubsidieerd door de gemeente Oss - worden aangeboden.
- Ondanks initiatieven van **Nex2Next** is het niet gelukt met de overige gemeenten – en dan met name met vertegenwoordigers uit de sociale sector en met sociale wijkteams – voldoende contacten te leggen om tot vruchtbare samenwerking te komen. De pogingen om die contacten alsnog te realiseren zullen in de voorliggende periode onverminderd worden voortgezet.
- Eind 2017 werd door de Wethouder van 's-Hertogenbosch gevraagd of **Nex2Next** (al dan niet in samenwerking met Ismes) bereid en in staat is om de activiteiten, zoals die door Reinier van Arkel worden verzorgd in hun Maatschappelijk Steunpunt “De Stijl”, over te nemen (als regionale voorziening). Gedurende de laatste maanden van het jaar werd daarnaar onderzoek gedaan (in samenspraak met ondermeer professionele medewerkers, bezoekers en ervaringsdeskundigen van De Stijl, met Reinier van Arkel en met de gemeente). Verdere ontwikkelingen en besluitvorming vinden gedurende 2018 plaats.

d. Samenwerking met zorgverzekeraars

Tijdens de beginfase van **Nex2Next** werden gesprekken gevoerd met zorgverzekeraars CZ en VGZ. Aanvankelijk leek het er op dat die verzekeraars zouden bijdragen aan de financiering, maar uiteindelijk kwam het niet tot samenwerking: de verzekeraars stelden dat zij niet beschikten over een “potje” waaruit een dergelijke financiering kon worden geput. Met de verzekeraars werden daarover tevergeefs verschillende gesprekken gevoerd (tijdens bijeenkomsten van de begeleidingscommissie (zie hierna onder g.), zowel als daarbuiten); pleidooien van de verantwoordelijke Bossche wethouder leidden evenmin tot het gewenste resultaat.

e. Samenwerking met Avans Hogeschool

Niet alleen was één van de docenten van Avans Hogeschool bereid zitting te nemen in het bestuur van de Stichting, onder zijn leiding spanden aan zijn begeleiding toevertrouwde studenten zich ook in om bij **Nex2Next** (onder deelnemers en ervaringsdeskundigen) onderzoek te doen.

Het **Nex2Next** leerwerktraject wordt gevolgd door Avans studenten aangestuurd door het lectoraat integrale veiligheid. Dit lectoraat houdt zich bezig met hulpverlening aan zogenoemde “moeilijk bereikbare groepen”. Daarbij wordt vooral onderzocht hoe vanuit het perspectief van deze groepen de samenleving moeilijk bereikbaar is geworden, en welk handelen van werkers in het veld ertoe bijdraagt dat meer en beter aansluiting gevonden kan worden bij de samenleving.

Inmiddels hebben 18 studenten de afgelopen twee jaar meegewerkt aan diverse deelonderzoeken. De 3 hoofdonderwerpen zijn:

- 1] wat kan de herstelbenadering bieden in de omslag naar meer ambulante en wijkgerichte zorg?;
- 2] wat is daarbij de meerwaarde van het inzetten van ervaringswerkers en ervaringsdeskundigen?;
- 3] hoe kan een community based approach of recovery, in Den Bosch in vruchtbare aarde vallen?

f. Samenwerking met andere partners

In het verslagjaar werd ook erg veel tijd en energie gestoken in het aangaan van samenwerking met andere, dan de eerder genoemde samenwerkingspartners (uit de zorgsector en de gemeentelijke overheid). Die gesprekken werden ook gevoerd om meer in het algemeen bekendheid te geven aan het werk van de stichting. Het gaat daarbij zowel om instanties die cliënten zouden kunnen doorverwijzen naar **Nex2Next**, als om organisaties waarmee samenwerking bij de inzet van ervaringsdeskundigen zou kunnen worden afgesproken. Maar ook met personen en instanties die bijdroegen aan visievorming en – bijvoorbeeld – werkwijzen van **Nex2Next**.

Gesprekken werden hierover gevoerd met ondermeer (in willekeurige volgorde): Ismes, Buurtkiep, politie 's-Hertogenbosch, WeenerXL, UWV algemeen en UWV *Leren en Werken*, Pastoraal Uitzendbureau, Divers, Juvans, De Skuul, Detox-centrum i.o., Maatschappelijke Opvang / Vrouwenopvang, Buddyhulp, Door en Voor, Markieza, Kiemuur / RIBW Brabant, Verdihuis, “*Buitengewone Buren*” Nijmegen, Vereniging van Ervaringsdeskundigen, Zelfhulpcentrum, Phrenos, GGZ Nederland, MIND, VICB Den Bosch, Trimbos, Nieuwe GGZ, Fontys, Universiteit Tilburg, Universiteit van Amsterdam, Zelfregiecentrum Venlo-Weert, Impuls-Radboud Universiteit, en vele anderen.

In de loop van 2017 werden in het bijzonder verschillende pogingen gedaan om tot samenwerking te komen met “Door en Voor”; in het verslagjaar leidde dat nog niet tot resultaten omdat die organisatie zich concentreerde op interne reorganisaties / herschikkingen. Komend jaar – zo hoopt **Nex2Next** – zal samenwerking vorm krijgen. Die

samenwerking hoopt **Nex2Next** ook te realiseren met, bijvoorbeeld, Kiemuur / RIBW Brabant.

In 2017 werd twee keer een presentatie gehouden voor POH's (Haspel) uit de regio 's-Hertogenbosch. Dit leidde tot een toename van aanmeldingen door POH's/huisartsen.

g. Begeleidingsgroep

Gedurende de startfase werd **Nex2Next** bijgestaan door een "*Begeleidingsgroep*", die ondersteunde bij conceptontwikkeling en –bewaking. De groep bestond uit: Gert de Haan (Voorzitter; coöperatieve Herstelgroep Nederland u.a.), Rico Bastiaans (VGZ ziektekostenverzekering), Daphne van der Loo (CZ ziektekostenverzekering), Siwert Meijer (Avans Hogeschool), Axel Roes (Gemeente 's-Hertogenbosch), Cor Verbrugge (Novadic-Kentron), Philippe Delespaul Universiteit Maastricht, Wilma Boevink (Trimbos Instituut), Judith Wolf (Universiteit Nijmegen/"Impuls"), Ben Schelleman (Evaringsdeskundige), Ed Santman (Kunstenaar en projectleider "vreemde vogels"), Nico Hopman (programmaleider **Nex2Next**).

De begeleidingsgroep kwam in 2017 drie keer bijeen en leverde belangrijke bijdragen aan nadere visievorming.

h. Personele zaken

- Ervaringsdeskundigen vormden, zoals ook bedoeld, de kern van de **Nex2Next**-organisatie. Het gaat dan zowel om ervaringsdeskundigen die door **Nex2Next** werden bekostigd uit de ontvangen subsidiegelden, als om ervaringsdeskundigen die – in het kader van de afgesproken samenwerking – "om niet" beschikbaar werden gesteld door de professionele zorginstellingen. In de bezetting vonden gedurende het jaar (te) veel mutaties plaats.
- Ervaring is dat deelname aan het wekelijkse cliënten/-teamoverleg een zwaar tijdsbeslag legt op de inzet van parttime ervaringsdeskundigen (met veelal een klein aantal beschikbare uren). Dit overleg is noodzakelijk i.v.m. kwaliteitsbewaking, cliëntenverdeling, voortgangsbewaking en informatie-uitwisseling over programmazaken en –ontwikkelingen. Relatief te weinig tijd blijft vervolgens over voor daadwerkelijke cliëntenbegeleiding. Voor dit "probleem" zal in 2018 een oplossing worden gevonden (deels door betere digitale informatie-uitwisseling volgens een nog te ontwerpen systematiek).
- Het **Nex2Next**-programma werd algemeen ondersteund door een "programma-assistente": een (onbetaalde) vrijwilligster die zich richtte op alle niet-direct cliëntgebonden activiteiten.
In eerste instantie werd die rol vervuld door Tanja Embrechts, die uiteindelijk de keuze maakte zich als vrijwilligster in te zetten voor een andere organisatie in het sociaal domein. Zij werd opgevolgd door Ingeborg Ruyken die zich, als vreemde in de wereld van herstel en ervaringsdeskundigheid, snel een plaats wist te veroveren in die omgeving. Beide vervulden een zeer gewaardeerde spilfunctie in de organisatie.
- Na het vertrek van de door **Nex2Next** betaalde coördinator ervaringsdeskundigen, in dienst van Novadic-Kentron (zie b), werd in die functie opvolging gevonden door de betaalde inzet van een teamleider, afkomstig van Markieza.
- In de loop van 2017 werd door Markieza (academie voor *herstel en ervaringsdeskundigheid*) een opleiding verzorgd voor de ervaringsdeskundigen, aan **Nex2Next** verbonden. Onderwerp van opleiding was de wijkgerichte inzet van ervaringsdeskundigheid.

i. Huisvesting

Met grote erkentelijkheid maakte **Nex2Next** gebruik van de "om niet" door Novadic Kentron aangeboden huisvesting in één van de gebouwen van laatstgenoemde organisatie.

Consequentie van het gebruik van die locatie is wel dat **Nex2Next** soms – uiteraard ten onrechte - wordt gezien als een onderdeel van de organisatie van Novadic Kentron, of tenminste als een organisatie die zich uitsluitend richt op deelnemers met verslavingsachtergrond.

j. “Social Return”

Allereerst rijst de vraag wat onder “*Social Return*” wordt verstaan. Zoekenderwijze kom je er achter dat daarvoor geen eensluitende definitie bestaat. Maar Social Return heeft “iets te maken met” het creëren van werkgelegenheid voor mensen met, zoals dat wordt genoemd, “een afstand tot de arbeidsmarkt”.

Nex2Next creëert op zich geen werkgelegenheid.

Uitzondering is de werkgelegenheid die voor ex-cliënten wordt gecreëerd in de rol van een ervaringsdeskundigheid binnen de organisatie van **Nex2Next**, maar dat is dermate inherent aan de inzet van ervaringsdeskundigheid dat het niet de term “*social return*” verdient.

Nex2Next voert (nog) geen specifiek beleid, gericht op “social return”.

k. Marketing/publiciteit

Nex2Next beschikt over een – eenvoudige – website (www.Nex2Next.xyz).

Een aantal keren werd een Nieuwsbrief gestuurd naar de relaties van de stichting; die Nieuwsbrieven werden ook opgenomen op de website.

In de loop van het verslagjaar werd een banner ontworpen, die wordt gebruikt tijdens presentaties.

Een eenvoudige brochure, die breed werd verspreid, geeft een korte samenwerking van hetgeen de stichting heeft te bieden en hoe cliënten zich kunnen aanmelden (met de verzekering dat zij na aanmelding binnen 24 uur worden benaderd voor het maken van een eerste afspraak).

Op allerlei plaatsen, en bij allerlei gelegenheden, is het werk van de organisatie toegelicht en verhelderd. Als voorbeeld: een link naar een promotiefilmpje dat de teamcoördinator heeft geplaatst op YouTube: https://youtu.be/J_ZeCx0sQIs.

Door dat alles, en door alle activiteiten van **Nex2Next**, is de naamsbekendheid van de organisatie merkbaar toegenomen. Om de beroemde zin uit Gerard Reve’s “*De Avonden*” te citeren: “Het is gezien, het is niet onopgemerkt gebleven”.

l. Administratie, registratie en privacy

In het eerste levensjaar van **Nex2Next** is maar beperkte aandacht geschonken aan registratie en administratie. De financiële administratie werd adequaat bijgehouden, de cliëntenregistratie had – zeker in de eerste bestaansmaanden – een ondergeschikte belangstelling. Ervaringsdeskundigen hebben de neiging zich bezig te houden met cliënten en hun zorgen en lasten, en minder met de registratie daarvan. De Stichting worstelde daarnaast met de “techniek” van administratie: hoe geregistreerde informatie te delen, waar die informatie op te slaan en hoe te voorkómen dat deelregistraties ontstaan, verspreid over de verschillende laptops van de ervaringsdeskundigen (met alle privacy-risico’s van dien). Verontrustend. Gaandeweg het jaar werd duidelijk dat ook **Nex2Next** te maken zal krijgen met sterk aangescherpte regels van privacy.

Aan Novadic-Kentron werd gevraagd of ten behoeve van de cliëntenregistratie gebruik gemaakt kon worden van een afgeschermd en alleen voor **Nex2Next** toegankelijk deel van hun systematiek van cliënten-/patiëntenregistratie. Dat stuitte op technische problemen en bleek niet mogelijk.

Tijdens de wekelijkse cliëntenbespreking werd zo goed en zo kwaad als dat ging een “amateuristische” (voortgangs-)registratie van cliënten bijgehouden, een registratie en een wijze van “opslag” die bij lange na niet voldoet aan de regels van privacywetgeving zoals die in de loop van 2018 zullen gaan gelden. Dit punt zal aandacht moeten krijgen in 2018 en er

zullen oplossingen moeten worden gevonden om te gaan werken met uitgewerkte en goedgekeurde procedures, maar ook met software (die kostbaar is). Van financiers zal worden gevraagd in 2018 ook in dit opzicht de helpende hand te rijken.

Ten aanzien van de genoemde financiële administratie: hoewel de stichting een beperkt – maar groeiende – omvang kent zal in toenemende mate ook aandacht gevraagd worden voor die administratie en zal een vrijwilliger moeten worden gevonden die bereid en in staat is boekhoudkundige kennis in te zetten.

In het verslag jaar werd ook nog geen (of te weinig) aandacht geschonken aan zaken als gebruikersovereenkomsten, vrijwilligersovereenkomsten, geheimhoudingsverklaringen en toestemmingsverklaringen.

m. Projecten

Respijthuis

In maart 2017 gestart met het ontwikkelen van een projectplan Respijthuis. De oorsprong van de wens om te komen tot een Respijthuis ligt bij de Cliëntenraad van Reinier van Arkel, die al in 2014 in een notitie een vurig pleidooi hield om tot een dergelijke voorziening te komen. Reinier van Arkel heeft voor 6 maanden toestemming gegeven dat een ervaringsdeskundige, werkzaam bij Reinier van Arkel dit plan gaat ontwikkelen in opdracht van **Nex2Next**. Na 6 maanden is dit verlengd met 1 maand. Van oktober 2017 tot februari 2018 is het project tijdelijk geparkeerd. Voor het schrijven van dit plan is onderzoek gedaan naar de bestaande respijthuizen in Nederland. Er zijn werkbezoeken geweest bij de Halte in Eindhoven (GGZe), het respijthuis Amsterdam Amerbos (HVO-Querido), Fameus (GGZ Breburg). Er is een samenwerking met studenten Avans hogeschool die onderzoek deden naar herstel, ervaringsdeskundigheid en verblijf in gastenverblijven. Cliëntenraad Reinier van Arkel is betrokken geweest bij de ontwikkeling van het projectplan in de vorm van klankbordgroep. Daarnaast zijn er overleg-momenten geweest met de familie- en betrokkenenraad Reinier van Arkel. Met de gemeente zijn er verschillende malen gesprekken geweest over dit onderwerp met Thijs Honing, Ann Meijer, Lieke Hazebroek. Eind 2017 was het concept-plan gereed en dit plan zal in 2018 verder worden uitgewerkt en – naar verwachting – worden gerealiseerd. Op dit moment is het projectplan geschreven.

Vreemde Vogels

In 2017 is een project ontwikkeld – maar niet uitgevoerd- onder de naam “*Vreemde Vogels*”. Ed Santman, kunstenaar en ervaren in het projectmatig werken met mensen die in een kwetsbare positie verkeren (bijvoorbeeld gedetineerden) met het doel hen dagbesteding te verschaffen en competenties te ontwikkelen of te versterken die kunnen bijdragen aan een bestendiger positie op de arbeidsmarkt. Gaandeweg het project worden (erkende) certificaten uitgereikt voor de bewezen inzet van competenties (op tijd komen, afspraken nakomen, samenwerking met anderen, e.d.). De opzet was dit project in eerste instantie uit te voeren in de Bossche wijk Kruiskamp en vandaar uit over de stad uit te breiden.

De bedoeling, zoals verwoord in een brochure: “*Voor Nex2Next willen we in 2017 een groot project realiseren. Samen met de deelnemers willen we een ontwerp maken gebaseerd op een van de gewoonste vogels die je in een stad tegen kan komen: een Kraai. Maar dan één die misschien wel zo’n vijf meter lang is.*

Samen iets moois tot stand brengen: wie zin heeft om mee te werken is welkom. Het plan is om drie of vier maanden lang samen aan het project te werken. Er is genoeg te doen: ontwerpen, bouwtekeningen maken, zagen, schilderen, transporteren en nog veel meer.

We zijn niet echt op zoek naar hele handige mensen, maar vooral naar mensen die een dag per week zinvol willen invullen”.

Door gebrek aan middelen is het project nog niet in 2017 uitgevoerd, maar het “ligt op de plank” voor realisatie in 2018.

4. Bevindingen en conclusies uit een afstudeerscriptie. Om lering uit te trekken

Zoals eerder vermeld heeft een student van Avans Hogeschool (Nicole Gevers) onderzoek gedaan naar het functioneren van **Nex2Next** en daarover een uitgebreide afstudeerscriptie geschreven. De volledige tekst van de scriptie is beschikbaar, zowel via Avans Hogeschool als via **Nex2Next**.

Om een beeld te geven van haar bevindingen, conclusies en aanbevelingen worden onderstaande delen uit haar scriptie integraal overgenomen. De keuze die daarvoor werd gemaakt komt voor rekening van de opstellers van deze subsidieverantwoording.

Om de context van Nicole's scriptie te schetsen hierna de volledige tekst van haar samenvatting:

De ervaren baat van een herstel-ondersteunend programma is afhankelijk van de beleving, de ervaring en het verhaal van de deelnemers. Wat er bedoeld wordt met ervaren baat, is de mate waarin de deelnemer ervaren heeft dat zijn probleemsituatie er door het hulpverleningsproces beter op is geworden (Melief, Flikweert & Broenink, 2002). Dit praktijkgerichte onderzoek gaat in op de vraag: "hoe wordt de herstelondersteuning door deelnemers ervaren bij het leer-werkprogramma Nex2Next?" Het onderzoek is gedaan in samenwerking met het lectoraat Integrale Veiligheid.

Uit de theorie is gebleken dat er verschillende schrijvers zijn die over het onderwerp, herstelondersteuning hebben geschreven. Daardoor is er geen standaard theorie die onophoudelijk wordt beschreven bij herstelondersteuning. Nex2Next werkt ook door middel van herstelondersteuning in samenwerking met ervaringsdeskundigen. Nex2Next is een experimenteel leer-werkprogramma dat in 2016 van start is gegaan, in 's-Hertogenbosch.

Het onderzoek is op kwalitatieve wijze uitgevoerd, door middel van het voeren van drie uitgebreide gesprekken onder deelnemers van het programma Nex2Next. Daarbij is gestart met de narratieve onderzoeksmethode, die zich richt op het in kaart brengen van levensverhalen. Hiervoor is gekozen om op deze wijze, een verhaal van begin tot eind te beschrijven. Via verhalen wordt geprobeerd wat te krijgen op universele vragen (Bouma, 2018). Herstellen wordt in dit onderzoek gezien als een verhaal van iemand. Door het een met het ander te verbinden en door waarde te hechten aan bepaalde gebeurtenissen, wordt inzicht gecreëerd en wordt oorzaak gemakkelijker verbonden met gevolg. Daarnaast laat het onderzoek zien door middel van half-gestructureerde interviews, wat de deelnemers gehad hebben aan de herstelondersteuning en de ondersteuning door ervaringsdeskundige als toegevoegde waarde.

Ieder persoon heeft een uniek verhaal. Meestal heeft een verhaal verschillende situaties waarin zich problemen voordoen. De oplossing zit hem volgens Bouma (2018) vaak in het loslaten van het veilige ofwel bekende en het laten gaan van oude aannames. De verhalen tonen hoe de respondent in worsteling met zichzelf, door de kwetsbaarheid de kans krijgt zijn eigen moed te ontdekken en innerlijke kracht kan aanwakkeren om op die manier iets te doen aan de situatie.

Het veldonderzoek heeft aangetoond dat het programma van Nex2Next door de respondenten als positief ervaren wordt. Daarnaast is zichtbaar dat de ervaringsdeskundige onder andere betrokken is, aandacht heeft voor de deelnemer en dat hij of zij zorgt voor hoop, inspiratie en bewustwording.

Door middel van interne gesprekken is naar voren gekomen dat Nex2Next dient te groeien in naamsbekendheid. Deze naamsbekendheid wordt dan ook meegenomen in de aanbeveling die er gedaan is. De bevindingen van het onderzoek zijn vertaald naar een beroepsproduct, namelijk het uitbrengen van een nieuwsbrief. De levensverhalen die zijn voortgekomen uit het onderzoek zijn gebruikt om de nieuwsbrieven op een interessante manier vorm te geven.

Nicole heeft een drietal cliënten uitvoerig geïnterviewd. Uit de conclusies die uit die gesprekken kunnen worden getrokken wordt hieronder een selectie weergegeven. In de tekst worden de cliënten aangeduid met “RES”, gevolgd door een letter.

Deelvraag 2: Worden volgens deelnemers de aspecten rondom herstel voldoende ondersteund bij het experimenteel leer-werkprogramma Nex2Next?

Bij deze deelvraag wordt een onderscheid gemaakt tussen de verschillende aspecten. Opvallend is dat alle respondenten bij alle aspecten wel iets aan verandering hebben doorgemaakt. Dit wil dus zeggen dat de ervaringsdeskundige bij iedere deelnemer, werkt aan verschillende aspecten. Wel is het zichtbaar dat de ene deelnemer meer bezig is met zijn herstel in bijvoorbeeld herstellen van persoon en identiteit dan bij het herstellen van gezondheid. Hierin is duidelijk verschil te zien.

Herstellen van persoon en identiteit

Alle respondenten geven aan op dit moment beter in hun vel te zitten. De psychische – en emotionele stabiliteit is meer onder controle. RES R. merkt op dat nu ze niet blowt, ze vrolijker is naar mensen toe en meer energie heeft. Het roken van marihuana kan ook zorgen voor motivatieverlies, dus het zou vanuit daar verklaard kunnen worden (Van den Brink, 2006). Ze gaat gemakkelijker het gesprek aan. Daarnaast zijn zij allemaal meer in staat om om te gaan met risicovolle situaties of herkennen zij deze beter. RES M. stond bijvoorbeeld laatst sterk genoeg in zijn schoenen om na het beëindigen van zijn relatie, niet opnieuw in zijn oude gedrag terug te vallen. Ook RES R. weet van zichzelf dat wanneer er spanningsvolle situaties voorkomen, ze sneller terugvalt in haar gewoonte. Het besef hierbij is voor haar al een stap richting herstel. Ook gaat het RES R. beter af om grenzen te stellen naar de vader van haar kind. Ze is nu veel consequenter, durft door te pakken en zelfstandig keuzes te maken. Doordat RES M. zich bewuster is geworden van wat zijn gedrag kan oproepen bij anderen is ook zijn zelfbeeld daarin verder ontwikkeld. Bij RES R. blijft het een probleem dat zij zichzelf niet ziet als een verslaafde. Dit maakt het voor haar lastig om volledig te stoppen met haar gewoonte ondanks dat de onderliggende wens in het gesprek wel degelijk naar voren komt.

Rondom het voelen van verbondenheid met anderen geven alle respondenten aan dat ze zich verbonden voelen met anderen. Ze hebben niet het gevoel er volledig alleen voor te staan. Dit verschilt in het terugvallen op familie, vrienden, de ervaringsdeskundige of andere mensen die ze hebben ontmoet tijdens het herstelproces.

Herstellen van gezondheid

Rondom slapen en het dag- en nachtritme geven alle respondenten aan dat er verandering te zien is. RES R. geeft aan weer dromen te hebben, RES N. en RES M. geven aan beter te slapen en RES M. zegt daarnaast nog dat zijn slaapritme is gestabiliseerd. Het dag- en nachtritme van RES M. is weer onder controle. Hij gaat bewuster om met tijden met opstaan en gaan slapen. Ook is hij sinds dat hij gestopt is met drinken, vijf kilo zwaarder geworden. Dit is voor hem een positieve verandering omdat hij voorheen te licht was voor zijn lengte, hij is daarbij bewuster gaan eten. Ook zijn de symptomen rondom bibberen als gevolg van zijn alcoholgebruik afgenomen (Galen & Laurant, 2012). Ook het onthouden van dingen gaat RES M. beter af. Bij RES R. is het opvallend dat haar paniekaanvallen in frequentie zijn afgenomen sinds ze minder wiet gebruikt. Zelf denkt ze dat dit komt doordat haar tijd nu anders wordt ingevuld, zoals te lezen is bij herstellen van dagelijks functioneren. Daarentegen is RES R. wel meer gaan roken nu ze minder blowt. Daarbij wordt de inschatting gemaakt dat ze haar tijd nu opvult op een andere manier.

RES R. loopt daarentegen voornamelijk aan tegen haar lichamelijk gezondheidsklachten. Ze is van plan hier in de zomer iets aan te doen en ze gaat daarna mogelijk weer aan het werk. Verder is het plan om totdat ze herstelt is misschien een opleiding te gaan volgen.

Herstellen van het dagelijks functioneren

Bij de ene respondent is hierin meer verandering te zien dan bij de ander. RES N. wilde vooral wat hij al deed voort blijven zetten. Bij RES M. zijn wel veranderingen te zien in het dagelijks functioneren. Zo is hij zijn bovenverdieping gaan opruimen en probeert daarnaast de rest van zijn huishouden op orde te houden. Hij is hierin meer gemotiveerd wanneer hij bezoek over de vloer komt. Ook gaat hij nu bewuster om met voeding en kookt regelmatig voor zichzelf. Ook bij RES R. is er verandering te zien rondom het dagelijks functioneren. Zij heeft voorheen veel thuis gezeten maar is nu gedurende de dag met van alles bezig. Haar zoontje heeft prioriteit één, maar daarnaast maakt ze ook tijd voor zichzelf door 's morgens een wandeling te maken. Ook is ze thuis ondernemend en heeft ze nog van alles op de planning staan wat er nog dient te gebeuren.

Herstellen van maatschappelijk functioneren

Rondom het herstellen van het maatschappelijk functioneren is het opvallend dat de respondenten hier veel verandering in hebben doorgemaakt. Zo heeft RES N. zijn leventje en zijn contacten van voorheen weer opgepakt. RES M. wilde na zijn herstel juist een nieuw leven opbouwen. Dit wordt vormgegeven door het op zoek gaan naar een nieuwe relatie. Maar hij heeft ook contacten van voorheen weer op kunnen pakken doordat hij nu meer stabiliteit in zijn leven heeft. Deze stabiliteit zorgt ervoor dat hij zijn rol als werknemer binnen het bedrijf beter kan aannemen. Daarnaast heeft RES N. zijn huis verkocht. Hierdoor is hij gedurende de dag bezig met het inpakken van spullen. Ook gaat RES N. regelmatig naar de bibliotheek en is hij gestart met vrijwilligerswerk. Ook begeleidt hij een zwakbegaafde jongen. Hij ziet de alcohol niet meer als een struikelblok maar beseft wel dat hij er altijd voor op zijn hoede dient te blijven.

Deelvraag 3: In hoeverre wordt ondersteuning door ervaringsdeskundigen, als toegevoegde waarde gezien door deelnemers?

Alle respondenten geven aan een klik te hebben met de ervaringsdeskundige van Nex2Next. Verder is er bij hen allen vertrouwen opgebouwd zodat er fijne gesprekken ontstonden, informatie gedeeld kon worden en er persoonlijke vragen gesteld konden worden. Zij hebben door de ervaringsdeskundige het gevoel gehad er niet alleen voor te staan. De respondenten benoemen dat zij het als prettig ervaren hebben dat er werd teruggekoppeld naar het ervaringsverhaal van de ervaringsdeskundige zelf. Dit gaf hen het gevoel dat ze wist waarover ze het had, omdat ze zelf ook zoiets heeft meegemaakt. Alle respondenten benoemen dat ze zichzelf hebben kunnen zijn in het contact met de ervaringsdeskundige. Er werd gekeken naar de algehele persoon. Ze geven aan dichterbij de ervaringsdeskundige te staan in vergelijking met eerdere hulpverleners. Er werden vragen gesteld die voorheen niet gesteld werden. Ook werden handvaten aangeboden die sneller worden aangenomen van een ervaringsdeskundige. Dit omdat wederom wordt gezegd: "Zij hetzelfde heeft mee gemaakt". De betrokkenheid en bereikbaarheid van een ervaringsdeskundige van Nex2Next is vele malen rijker dan bij een andere professional, volgens de respondenten. De ervaringsdeskundige is zowel 's avonds als overdag bereikbaar en opvallend is dat iedereen aangeeft ook contact op te nemen met de ervaringsdeskundige wanneer zij inschatten dat dit noodzakelijk is. De drempel tot contact is volgens hen niet hoog.

Wat hieruit geconcludeerd kan worden is dat bij alle respondenten het contact met een ervaringsdeskundige heeft bijgedragen aan hun herstel. Zij hebben dit als prettig ervaren en benoemen dit als een toevoeging aan de standaard hulpverlening. Daarbij komen verschillen rondom professionals ook duidelijk naar voren bij de resultaten. Zij benoemen dat een ervaringsdeskundige zorgt voor hoop en inspiratie en halen veel uit het verhaal wat de ander hen vertelt.

Presentiebenadering

De presentiebenadering die Baart (2011) beschrijft sluit aan bij de werkwijze van de ervaringsdeskundigen. Zij bieden algemene structuren van het er-zijn-voor-de-ander in de dagelijkse praktijk. De kern van de ondersteuning is het aandacht hebben voor de ander. Daarbij zoeken zij aansluiting bij de leefwereld van de zorgvrager. Zij bieden pas hulpverlening als de ander daar om vraagt (Baart, 2011). Daarbij wordt gezegd dat alleen wanneer er goed aangesloten wordt op wat iemand nodig heeft, er iets goeds tot stand kan komen. De ervaringsdeskundigen van Nex2Next, sluiten aan bij de deelnemer(s), zijn aandachtig, betrokken en gemakkelijk bereikbaar.

RES R. noemt het contact met een ervaringsdeskundige: "Een cadeautje aan haarzelf".

.....

De herstelondersteuning van Nex2Next wordt door deelnemers als zeer positief ervaren. Na afloop van alle gesprekken die er gevoerd zijn, kan weldegelijk geconcludeerd worden dat het programma iets oplevert voor de deelnemers. De ervaren baat ten aanzien van het programma is bij de respondenten helder naar voren gekomen tijdens de gesprekken. De gesproken deelnemers ervaren de gesprekken met de ervaringsdeskundige als prettig en halen er ieder op hun eigen manier voordeel uit. Alle deelnemers geven aan op dit moment lekkerder in hun vel te zitten en zijn met verschillende aspecten van herstel bezig (geweest). De ondersteuning van een ervaringsdeskundige zoals bij Nex2Next is zeker een extra waarde op de standaard hulpverlening. De ervaringsdeskundige weet door de opgedane ervaring waar ze het over heeft, geeft handvaten mee en is gemakkelijk bereikbaar.

Uit de aanbevelingen die Nicole in haar scriptie verwoordt tenslotte nog het volgende waardevolle citaat:

Opgevallen is dat er nauwelijks naamsbekendheid is rondom het leer-werkprogramma Nex2Next. Het voornemen bestaat om als organisatie te groeien. De aanbeveling die gedaan wordt - in samenspraak met de oprichter - is dat het uitbrengen van nieuwsbrieven wederom opgepakt dient te worden. Deze nieuwsbrieven moeten leuk zijn om te lezen en dienen ruim verspreid te worden zodat veel mensen uitgenodigd worden om het te lezen. Op deze manier wordt de naamsbekendheid vergroot, weten meer partijen en individuen waar Nex2Next mee bezig is en kan het positief naar buiten gebracht worden gebracht. Ook is het mogelijk dat deze nieuwsbrief zal zorgen voor een ingang voor nieuwe contacten, aanmeldingen of samenwerkingsverbanden. Voor deze nieuwsbrieven wenst de onderzoeker de levensverhalen van de respondenten te delen om op die manier de nieuwsbrieven interessant te maken voor de lezer. Daarnaast kunnen in deze nieuwsbrieven extra informatie en nieuwsberichten geschreven worden door het bestuur van Nex2Next om anderen op de hoogte te brengen van interne zaken. Er dient bij deze nieuwsbrieven duidelijk naar voren te komen wat een programma als Nex2Next zo bijzonder maakt.

Daarnaast kunnen deze levensverhalen bijdragen aan de verantwoording naar de gemeenten. Het niet tellen maar vertellen van verhalen (...) kan Nex2Next helpen hen te overtuigen van de ervaren baat.